

thema-nummer

porno

PINK PEOPLE

1985
NO 1
JAN
FEB

LOSSE
NO'S
EEN
PIEK

"PINK-PEOPLE"

tweemaandelijks uitgave door 't
N.V.I.H. - COC - VENLO.

Blad met informatie en meningen.

Abonnement: fl. 15,00 per jaar
(gironummer 5574187 t.n.v.
penningmeester COC Venlo), onder
vermelding van: P.People.

Informatie over lidmaatschap
en/of abonnement, oftewel voor
het inzenden van reacties
en/of opgeven van advertenties:

N.V.I.H. COC VENLO
REDAKTIE PINK PEOPLE

POSTBUS 611
5900 AP VENLO.

REDAKTIE TEAM :

JOHN WIJNHOFEN,
VERONIQUE NIËL,
BEN JANSSEN,
PETER VENNEKENS.

L A Y - O U T :

HAY KEMPEN,
CLEMENS LANTMAN.

inhoud

	pag
Van de redactie	3
Porno of geen porno, dat is de vraag	4
Van achter de bestuurstafel	10
Potten en flikkers aller landen	12
Wat gebeurt er op donderdag- ochtend?	16
Pornografie	17
Roze Zaterdag 1985 Groningen	20
Het COC en de geschiedenis	21
Bisexualiteit no 4	22
CDA resolutie persbericht COC	23
Vrouwenkafee Vrouwentraining	24
Niets dan weg uit Venlo	25
Het COC en anti-fascisme	32
Politiebezoek Tegelen	34
Puzzel	35
Vrouwennetwerk Venlo, Blerick, Tegelen	35

SLUITINGS DATUM KOPIJ PINK PEOPLE no 2

28 FEBRUARI 1985

OVER INGEZONDEN BRIEVEN

Tot haar grote genoegen bespeurt de redactie van Pink-People bij de lezers en lezeressen een toenemende
genegenheid om via ingezonden brieven te reageren op de inhoud van dit blad.
Gaarne blijven wij onze ruimte openstellen voor uw meningen. Wel verzoeken wij u rekening te houden met
de onderstaande spelregels:

1. voor de inhoud van de ingezonden brieven/mededelingen zijn de auteurs zelf verantwoordelijk;
2. brieven worden niet geplaatst dan met vermelding van de naam van de opsteller/opsteller, tenzij uit-
drukkelijk wordt verzocht deze naam -die dan wel bij de redactie bekend moet zijn- niet te openbaren;
3. de redactie behoudt zich het recht voor ter plaatsing aangeboden stukken in te korten;
4. Pink-People is het orgaan van de afdeling Venlo & omstreken van de N.V.I.H. - COC; de redactie heeft
uiteraard een zekere onafhankelijkheid; ook kritische geluiden ten opzichte van 't COC moeten gepu-
bliceerd kunnen worden; desalniettemin voelt de redactie zich ten eerste verbonden met de doelstel-
ling van de COC-afdeling; de redactie voert haar werk dus uit in dienstbaarheid aan de homo-bevrijding...
de strijd tegen homo-onderdrukking; **DAARBIJ WIJST ZIJ ELKE FORM VAN DISKRIMINATIE AF.**
Ingezonden stukken met een diskriminatoire karakter -een lid van de Centruumpartij zou bijvoorbeeld op de
gedachte kunnen komen ons periodiek te gebruiken voor verspreiding van zijn/haar mening- zullen derhal-
ve geweerd worden.
Komen dergelijke artikelen toch bij ons binnen, dan veroorloven wij ons daarmee te doen, wat ons passend
voorkomt;
5. reacties op redactionele mededelingen/verhandelingen zullen worden beantwoord door dat lid van de redactie,
dat een bericht heeft verzorgd;
6. uiteraard is de redactie bereid desgevraagd over het door haar gevoerde beleid verantwoording af te leggen:
- in een vergadering van de afdeling Venlo & omstreken van het COC,
- aan ingezonden-brieven-schrijvers/-sters in voorkomende individuele gevallen.

Het begin van een nieuw jaar, iedereen heeft zijn of haar goede voornemens gemaakt. Zo ook de redactie van Pink People. In 1985 moet ook weer een kwalitatief goed blad verschijnen evenals in 1984.

Je begrijpt natuurlijk wel dat ook jouw hulp daarbij nodig is in de vorm van bijdragen leveren of door te reageren op de advertentie voor een nieuw redaktielid.

Verder in dit nummer: standpuntbepalingen over pornografie, verzameld door Véronique en Ben, een verslag met de politie van Tegelen over po(t)tenrammen. Ongevraagd kregen zij de laatste Pink People toegezonden met het thema geweld. Zij vroegen zich af of ook in Tegelen het geweld tegen homo's groot is. Jos, Ed en Anita gaven hen de nodige informatie. De publikatie van een brochure over homo(beleid) in het buitenland met onder andere de vraag "Nederland homoparadijs?". De Roze Zaterdag vindt dit jaar plaats in Groningen, Venlo heeft een vrouwen netwerk opgericht en wat de literatuur betreft, citaten van Gerard Reve en Herman van Veen.

Het jaar 1984 werd nog even afgesloten met de CDA-resolutie dat homoseksuele mannen en vrouwen geweerd, zelfs ontslagen mogen worden uit functies o.a. bij het onderwijs en dit bij de wet toe te staan. Volgens J.A.F. Colaço Belmonte (psychiater) is het weren van homofielen strijdig met de christelijke leer. Gewetensnood is bij bestuurders die homofielen willen weren een veel te mooi woord voor wat zou horen te heten: bekrompen, zelfgenoegzaamheid. Dat homofilie zonder enig probleem deel kan uit maken van volwaardige menselijkheid dient te klinken van kansels en preekstoelen, tot in de verste hoeken van ons land. (Bron: NRC-Handelsblad).

De Pink People heeft met dit nummer een goede start gemaakt, laat het ook voor jou een stimulans zijn om ook voor 1985, jouw schouders weer onder het COC te zetten.

Ekstra vermelding voor Ed, die het gehele nummer getypt heeft.

Bij alle mededelingen in deze eerste aflevering van Pink People, aangaande wijzigingen bij de redactie van Pink People dient tevens vermeld te worden dat John Wijnhoven, die tot dusverre binnen 't redaktieteam een feitelijk met de functie van hoofdredakteur te

vergelijken positie innam, onlangs te Kennen gaf het wat rustiger aan te willen gaan doen t.a.v. zowel zijn werk voor het COC in het algemeen als zijn bemoeienissen met 't voor U liggende periodiek.

We kunnen nu zeggen: "We betreuren z'n besluit"-we doen dat ook-, maar hebben, anderzijds, toch vooral begrip voor z'n stap: 't is voor niemand gemakkelijk om erg lang -naast een baan en allerlei persoonlijke interesses- een zó krachtige motor voor het COC- en het Pink People gebeuren te betekenen, als John in de praktijk heeft betekend, temeer omdat mensen die

- aan de weg timmeren,
- steeds bereid zijn kopy te leveren voor PP,
- steeds maar weer opnieuw achter anderen heen zitten, opdat die hun/haar toezeggingen gestand doen,
- en bij dit alles een vermogen tot een geëngageerd en kritische opstelling niet verliezen,

niet steeds ontkomen aan uitingen van verzet, wrevel -"Daar heb je hem weer", "Hij heeft ook altijd wat te zeggen", "Hij zit altijd te jagen"-.

Gelukkig blijft John z'n bijdrage in de redactie een aan PP leveren (op een lager pitje dus).

Wij hopen, dat wij in staat blijken het wegvallen van zijn koördinatorschap te kunnen compenseren.

DE WERKGROEP OPVANG EN INTRODUKTIE

Is er ook voor jou!

Om zo maar eens een praatje te maken, om over dingen te praten die je bezig houden of waar je het moeilijk mee hebt, voor deelname in een praatgroep, voor introductie op soos, in bars, of andere dingen die je (nog) moeilijk vindt.

BEL GERUST:	IN NOORD-LIMBURG
Janneke	077-70150
Anita	077-28781

	IN MIDDEN-LIMBURG
Gonny	04750-22747
Hub	04750-29257

(vrij naar Shakespeare)

Wel eens een pornoboekje gekocht of een pornofilm gezien? Was je geschokt, raakte je opgewonden, vernederd of smaakte het naar meer? Kortom wat vond je ervan, hoe denk je er nu over. In het woordenboek staat achter porno vermeld: afbeelding van ontucht. Wat wordt nu onder ontucht verstaan? Het is een produkt van christelijk denken waarin alleen relaties tussen man en vrouw waren toegestaan als ze tot doel hadden een kind te verwekken.

De samenstellers van het artikel hebben verschillende meningen, die er bestaan over pornografie, naast elkaar gezet. Daarnaast worden enkele stromingen genoemd en wordt de weg van de pornowetgeving in het kort geschetst. Misschien mis jij je eigen mening in deze verzameling: bij deze een uitnodiging de jouwe op papier te zetten voor het volgende nummer van Pink People.

STROMINGEN BINNEN DE PORNODISKUSSIE

De verdedigers van de seksuele revolutie stellen dat paternalisme, betutteling en censuur uit de tijd zijn. Ze gaan uit van het zeer liberale vertrouwen dat alles wel goed gaat, als je iedereen z'n gang laat gaan.

De tweede groep vinden we in de homobeweging: "We moeten beginnen te aanvaarden dat we in Nederland anno 1982 de porno hebben die we verdienen, namelijk onze eigen porno, onze eigen fantasie" (Joop Valstar).

Traditioneel christelijk denken: propaganda voor slechte seksualiteit, seks als lust en plezier, niet gericht op voortplanting.

Liberale denken: erotiek die bevrijdend en ontspannend werkt, of die de natuurlijke behoefte van mensen kan liest.

Vrouwenbeweging (Vrouwen Tegen Sexueel Geweld en Vrouwen Tegen Porno), veroordeelt en bestrijdt porno zonder meer omdat het onderdrukking van vrouwen is.

MENINGEN OVER PORNO

Bob Ferguson

Aanstoot of machtsmisbruik? De lange weg van de pornowet.

1973: Adviescommissie zedelijkheidswetgeving (zie Melai): wijziging van art. 239 (exhibitionisme), en art. 249 (pornografie) uit het Wetboek van Strafrecht. Advies: schadelijkheid van porno staat niet vast, daarom niet verbieden. Alleen onverhoedse konfrontatie en verstrekken van porno aan personen onder 16 jaar is strafbaar.

1977: De film 'Deep Throat'.

De rechter-komisaris kon geen kant uit met de omschrijving 'aanstotelijk voor de eerbaarheid'.

1979: Wetsontwerp De Ruiter:

Volgt adviezen van de Melai geheel op. Aanstootgevend wordt vervangen door het woord 'schadelijk'.

Onduidelijkheid over wat wel en niet schadelijk geacht dient te worden.

1980: Feministisch tijdschrift 'Opzij' schrijft over de toenemende gewelddadigheid en vrouwonvriendelijkheid. Begin van de discussie over kinderpornografie waarbij de produktie centraal komt te staan.

1981: Yvonne Quispel:

Is het Strafrecht het juiste middel om porno te bestrijden? Een ander middel is een goede anti-diskriminatiewetgeving, belangrijk is een goed en grondig onderzoek te doen.

1984: Porno wordt vrijgegeven. (red.)

Drie elementen in de discussie:

- Het verband tussen porno, machtsmisbruik en vrouwvijandigheid;
- Kinderporno;
- Juridische kant.

Probleem bij de discussie:

Porno wordt zonder meer gedefinieerd als iets slechts. Dit werkt onduidelijk en polariserend. Verder is men zeer selectief bezig, denk ook aan reclame, opvoeding en onderwijs.

De discussie wordt niet breed genoeg gevoerd. Denken in termen van macht, geweld en diskriminatie is een breder kader dan seksualiteit.

(bron: Analyses van de verkeerde kant)

Maurice v. Lieshout

De fantasie moet nog bevrijd worden.
uit: Sek 1982 nr.2

Porno was een van de laatste taboes onder de flikkers, toch dreigt porno voor flikkers opnieuw een taboe te worden, nu vooral vrouwen wijzen op de onderdrukking en het seksisme.

GLIMMENDE MANNEN

Voor veel homo's betekent de eerste kennismaking met porno een bevestiging van hun eigen wensen. Bij de meeste zal porno niets oproepen wat er niet al is. Porno appelleert aan je eigen fantasieën. Als je sex beleeft houdt je fantasie echter niet op. De fantasie (of porno, het is maar net hoe je het noemt) gaat verder in je geest. Niet ieders fantasieën worden door porno ge prikkeld, teveel porno is hetzelfde; teveel porno borduurt voort op een patroon van een beperkt aantal mogelijkheden en situaties.

Porno heeft eenzelfde functie als de Dark Room in een bar: je creëert een sfeer waarin je opgewonden raakt. Voor veel heteromannen is porno de enige manier om over sex te fantaseren; homomannen hebben meer mogelijkheden.

KILCHEMATIG

Verschilt homoporno wezenlijk van heteroporno?

Op het eerste gezicht niet: jongens en mannen voldoen aan de bekende stereotiepen. Vrijwel alle porno is pikgericht, de rolverdeling is vaak actief/passief, de omgeving klichematig. Bijzonder aan de homoporno is, dat je kunt zien dat mannen het ook met mannen doen, dat mannen vrijwillig een rol op zich nemen die als passief geldt. Heteroporno biedt de man meestal één rol aan, homoporno biedt meer mogelijkheden.

THEORIE EN PRAKTIJK

In de droge woestijn kan porno iets betekenen voor homo's, ook in de voorlichtende zin al laat de kwaliteit soms te wensen over.

De slogan 'porno de theorie, verkrachting de praktijk' waarmee feministen (sommige) porno bestrijden is nog nauwelijks met feiten onderbouwd, maar evenmin met feiten weerlegd. Ook onderzoeken die moesten bewijzen dat porno in alle opzichten onschadelijk is blijken aanvechtbaar.

Kritiek richt zich met name tegen erg geweldadige porno waarin geen sprake is van vrijwillige onderwerping (zoals in SM), maar van op brute wijze overwel-

digen. Op navrante wijze raakt porno daar niet de fantasie maar de werkelijkheid.

Met een pornoverbod zullen geweldadige fantasieën en praktijken niet verdwijnen het verbieden van (bepaalde) porno zal de mentaliteit en de processen die tot porno geleid hebben niet wegnemen.

Porno mogelijk op vrijwillige basis, de grens van vrijwilligheid is moeilijk te trekken, denkend aan deelname i.v.m. economische omstandigheden.

Een algemeen verbod is een kwalijke manier van censureren. Zo'n streven hoort thuis in de evangelische hoek. Geweldadige porno waarin geen vrijwillige rol keuze bestaat voor vrouwen (of mannen) kan waarschijnlijk effectiever bestreden worden met behulp van anti-diskriminatie wet of bestaande Strafwetartikelen dan met een pornoverbod.

IN VERKEERDE HANDEN

De produktie van porno is in verkeerde handen. Verhalen over onder dwang gemaakt te porno of gruwelijkheden die niet geënseneerd zijn, maar in werkelijkheid plaatsvinden, bevestigen die indruk. Wie stelt dat porno bevrijding van seksualiteit en fantasie betekent heeft maar ten dele gelijk.

De bestaande porno vertegenwoordigt een ideënwereeld die, vooral bij heteroporno konservatief is. De bestaande porno vertoont wat in 'werkelijkheid' al te veel aanwezig is. Seksualiteit staat buiten het alledaagse leven en vervult derhalve geen voorhoedefunctie.

Reakties op het artikel van Maurice v. Lieshout in Sek 1982 nr.4.

Cor Blom:

Maurice v. Lieshout is geëindigd met zijn artikel waarmee hij juist had moeten beginnen; een voorhoedefunctie van pornografie, bevrijding van seksualiteit en fantasie, ook maar het kleinste beetje ideële beweegredes zul je bij de producenten niet vinden. Wat mij betreft mag je hem en de sigarenboer op de hoek die jou porno verkoopt best uitbuiters noemen.

Producenten denken alleen maar aan winst maken niet om in een behoefte te voorzien, terwijl pornografie juist suggereert dat jou behoeften bevredigd worden, daarmee verzekeren ze zich van eindeloze produktie. Porno werkt niet bevrijdend, het is een middel van de heersende heteromacht, en heeft daardoor

een negatief effect op de flikkersstrijd (Ronald Kolpa) Mannenseksualiteit. Naast dat homoporno laat zien dat mannen met mannen vrijen ed., is ook duidelijk dat mannelijke seksualiteit nog altijd een vorm van seks is die minder met gevoelens te maken heeft, het meer van de kwantiteit dan de kwaliteit moet hebben, die moeilijk om te buigen is in iets dat meer met de persoonlijkheid van de man te maken heeft en minder met stereotype, voorgeschreven rollen van omgaan met elkaar. Vandaar dat het vrouwen zijn die tegen porno strijden. Vandaar dat flikkers het benauwd krijgen als ze met potten over porno praten. Vandaar de fantasieloze inhoud van porno. Vandaar de gretige aftrek van porno. Vandaar dat er geen homomannen zijn die strijden voor het integreren van meer persoonlijke gevoelens in alle vormen van anonieme, vaak gevoelloze, soms bijna technische seks. Vandaar dat er geen man te vinden is voor de uitbreiding van de mogelijkheden van de mens op dat terrein. Omdat er aan de 'mannelijkheid' gesleuteld moet worden! We moeten meer uitgaan van onze eigen fantasie, praten erover, uitwisselen van ideeën, publiceren en in praktijk brengen. Een ideeële manier van porno maken. Werken met je eigen fantasie levert op sexueel gebied meer actie, spanning en plezier op.

Burchard Mansvelt Beck

Porno 'verboden' door dominees, aristokratie die het slecht vond voor de arbeiders en vrouwen die denken dat het mannen tot monsters maakt. Steeds zijn het niet zijzelf maar ANDEREN die slecht worden van het kijken naar wat opwindt. Potten bepalen wat poten en hetero's mogen bekijken. Wat betreft de produktie, komen de klachten alleen van vrouwen die niet in de pornowereld werkzaam zijn. Vrouwenakties hebben tot doel de mannelijke seksualiteit te temmen, om van mannelijke vrouwelijke seksualiteit te maken. En die vrouwelijke seksualiteit, die is niet van het type van de verleidelijke vrouw, welnee, het is de seksualiteit van gezellige vrouwen, d.w.z. haast kinderlijk in zijn nadruk op tederheid en knuffelen - jawel, het hoge woordt moet er maar uit: het is een beetje genitaal moederen.

MANUSKRIP, nr. 1 Mannen tegen seksisme

Enkele effecten van porno op de menselijke fantasie en hun gevoelsleven. Mensen zijn dingen die bovenmenselijke seksuele prestaties leveren. Door je voor of tijdens het vrijen (mede) te laten bepalen door pornografie wordt je een goed object voor manipulatie. Tenslotte laat je seksuele en emotionele behoeftes voor een deel van buitenaf bepalen. Als je kijkt naar wat er in je opvoeding allemaal afgeleerd wordt, is het de vraag of je niet beter naar eigen wegen van die invulling moet zoeken. Het taalgebruik heeft eerder met een oorlogsstrip te maken dan met tederheid en intimiteit.

Een manbeeld wordt weergegeven waar we juist van af willen, dit werkt bevrijding van seksualiteit tegen.

In pornografie wordt volgens de schrijver een manbeeld naar voren gebracht waar we juist tegen zijn en waar we zoveel energie in moeten steken om er van los te komen; heersend, emotieloos, hard zeker, prestatiegericht, veroverend etc..

Het consumeren van porno belemmert volgens mij dan ook meer als dat het meewerkt aan de bevrijding van dat beeld. Initiatief tot de bevrijding van de fantasie (pornografie); praten in praatgroepen e.d. over seksualiteitsbeleving, of krantje met seksuele fantasieën, verlangens e.d. door mannen zelf geschreven, waarin mannen laten zien aan elkaar wat ze werkelijk verlangen en wat ze werkelijk doen!

PORNO EN SEXISME

uit: Werkboek zede lijkheid 1982 COC
Amsterdam; Sylvia Borren

In homoporno wordt uitgelegd waarom 'echte' mannen te verkizen zijn boven vrouwen of 'verwijfde' types. In homopornografie wordt het mannelijke schoon vergeleken met de dáár mismaakte vrouw.

Pik-verering is bijna per definitie vrouw-vernederend. Porno is niet speciaal meer seksisties dan onze hele samenleving: boeketreeks, modebladen, reclame, televisie, ook schoolboekjes.

PORNO EN GEWELD

Geweld kan inbanen worden geleid, er kan gelijkwaardig mee worden omgesprongen: sport, oosterse vechtsport, SM. Maar waar de posities psychisch en lichamelijk ongelijkwaardig zijn, ligt dit anders.

PORNO ALS SYMBOOL

Voor velen is porno het symbool van vrouwenhaat. Voor velen is porno het symbool van seksuele bevrijding. Porno is op zichzelf niet bevrijdend.

Misschien is dit beter te begrijpen als je het vergelijkt met je eigen reactie op het hakenkruis, of van zwart Amerika op de Klu Klux Klan.

Een ieder die deze woede afdoet als onzin plaatst zich aan de kant van de vijand, is de fascist/seksist/racist.

LEKKER OF SLECHT

Geil worden is goed, porno maakt geil, dus porno is goed. Maar niet alles wat wij lekker vinden is goed of slecht. Je kunt oorlogje spelen lekker vinden, anderen vinden dat niet goed. Hier krijgen we het verschil tussen fantasie en werkelijkheid. Jouw fantasie is niet hun werkelijkheid. Porno is fantasie, vrouwenverachting is de werkelijkheid.

PORNO EN IK

Porno die zich presenteert als de waarheid over seksualiteit, vind ik slecht. Ik wijs porno niet af, ik wil het veranderen, het moet de mogelijkheid geven om een ander leven uit te proberen, het moet een fictie, fantasierijk en gevarieerd worden.

Porno als het symbool van onze onderdrukking? Ik zou willen dat we ermee deden wat we met meer symbolen gedaan hebben: het overnemen als het symbool van ons verzet, vrijheid en trots. Heteroporno kan de graadmeter blijven, daarom ben ik tegen censuur. Door hakenkruizen weg te kalken, ben je fascisme niet kwijt.

HETEN ALLE MANNEN JOOP WILHELMUS?

Door Sander Kooistra

Uit: De Groene 12-82

Stromingen binnen de anti-pornobeweging: De verdedigers van de seksuele revolutie stellen dat paternalisme, betutteling en censuur uit de tijd zijn. Ze gaan uit van het zeer liberale vertrouwen dat alles wel goed gaat, als je iedereen z'n gang maar laat gaan. Een gedachtengang die inzake de diskriminatie van etnische minderheden niet wordt gevolgd, en met reden.

De tweede groep vinden we in de homobeweging: 'We moeten beginnen te aanvaarden dat we in Nederland anno 1982 de porno hebben die we verdienen, namelijk onze eigen porno, onze eigen fantasie' (Joop Valstar, Analyse van de verkeerde kant)

HET GEHEIM

Loop een pornowinkel binnen, klanten kijken schichtig op, begeven zich verkramp door de winkel, niemand durft te lang op één plaats te blijven staan bang om de seksuele voorkeur te verraden, aankopen worden verpakt in neutraal pakpapier en witte draagtassen.

Vanwaar dat geheimzinnig gedoe?

Mannen kopen porno om zichzelf op te winden als hulpmiddel bij masturbatie en dat is in onze cultuur verboden. "Het hoofdverbod" noemt Foucault het (Frans filosoof) "Toezicht op en angst voor de masturbatie van het kind. Het lichaam van het kind als pand van de ouders: het kind weerhouden van het eenzame plezier, dat genot van jezelf met jezelf." Het merkwaardige aan onderdrukking van lust is, dat deze weer nieuwe vormen van lust produceert. In de tijd dat homoseksualiteit zwaar werd vervolgd, waren mannen gedwongen rond te hangen rond openbare toiletten. Nu is er nog steeds een groep die de krullen opzoekt: de noodgedwongen ongerieflijke situatie is zelfs lustvol geworden. De koppeling van angst en schaamte aan seksualiteit veroorzaakt een apart soort lust.

WAT IS PORNO?

Woordenboek: 'Afbeelding van ontucht' Wat is ontucht? Een produkt van christelijk denken, waarin alleen relaties tussen man en vrouw waren toegestaan als ze tot doel hadden een kind te verwekken. Vrouwen tribunaal Stop Geweld Tegen Vrouwen 1982 Nijmegen:

Niet alleen porno, ook reclame, literatuur, TV, songteksten, enz, enz, geven mannen een bevestiging in hun idee dat vrouwen een seksueel objekt zijn, dat ze kunnen pakken, kopen, verkrachten, vernederen, mishandelen, enz, enz. Alleen het uiterlijk van vrouwen is belangrijk, de persoonlijkheid van vrouwen wordt totaal ontkend.

Mannelijke seksualiteit staat in verband met de manier waarop onze patriarchale cultuur funktioneert.

Deze visie kan een merkwaardige strategische konsekwentie opleveren: een koalitie met konservatieve krachten tegen seksualiteit. Bovendien kan deze visie gevaarlijk zijn: ze legitimeert in sommige gevallen pornogeweld: 'De man is nu eenmaal een beest.'

HOE HET WERKT!

Als je verliefd bent wordt porno ineens afstotelijk. Omdat die sterke gerichtheid op één persoon het moeilijker maakt in de fantasie een relatie aan te gaan met een anoniem iemand op een foto; verliefdheid verhindert 'objektiveren'.

De gemiddelde man reageert anders op pornofoto's dan de gemiddelde vrouw. De meeste vrouwen worden door porno niet seksueel geprikkeld: ze vinden het niet prettig te fantaseren over een anoniem lijf, zonder persoonlijkheid.

Volgens Beatrice Faust (Women, sex and pornography, Penguin 1980) reageren vrouwen seksueel veel sterker op stimuli als geluid en aanraking. Mannen daarentegen objektiveren gemakkelijker. Pietropinto en Simenauer (onderzoekers): 'Het vermogen van 'n man om opgewonden te raken door een vrouw van wie verwacht wordt dat ze hem emotioneel doet afknappen, zoals een verlopen prostituee of een vijandige echtgenote, is gebaseerd op zijn ontkenning van de vrouw als geheel; hij benadert haar als een serie lichaamsdelen, meer een objekt dan een persoon. Hij deelt alles in hokjes in: seks in het ene, liefde in een ander hokje.

Psychoanalitika Chodorow: 'Vrouwen definiëren zich in relatie tot andere mensen, mannen zien zichzelf meer als een zelfstandig iemand. De oorzaak hiervan is een verschil in omgaan met zonen en dochters door de moeder. De symbiose, die de moeder heeft met de baby, wordt met het meisje lang voortgezet: zij is immers ook een vrouw. Vrouwen blijven deze symbiose ook in seksuele relaties zoeken.

DE KLIK

De specialisatie in pornografie is idioot ver doorgevoerd. Reden: de meeste mannen hebben één bepaalde nauw omschreven fantasie of herinnering waardoor ze snel opgewonden raken. Het 'klikmechanisme' Beatrice Faust: 'Vrouwen worden voorgesteld alsof zij seksuele activiteiten op dezelfde manier benaderen als mannen, daarbij voldoende aan de mannelijke fantasiën over de seksueel assertieve, onmiddellijk opgewonden ongeremde vrouw, die nooit hoofdpijn heeft, nooit om liefde vraagt, en er zich nooit zorgen om maakt of de baby

niet ligt te huilen. Ze komt net zo snel klaar als ze opgewonden is. In feite is ze een vermomde man.' Heteroporno draait zozeer om de man, dat de verhalen een logika krijgen die geheel aan deze wereld is ontstegen. Verschil tussen homo- en heteroporno: wanneer in een heterofilm twee mannen met één vrouw vrijen, zullen de mannen elkaar nooit aanraken. De vrouw bevredigt hen beiden, liefst tegelijk. Er wordt maar één model aangeboden, één rol waarmee je je kunt identificeren. In homoporno is dat anders: de toeschouwer kan in elke situatie kiezen met welke partner hij zich wil identificeren.

In alle mannenporno ontbreekt het aan erotiek. Er wordt zo snel mogelijk een aantal vaste schema's afgewerkt om de toeschouwer aan zijn 'klik' te helpen.

PORNO EN GEWELD

SM-relaties in de realiteit zijn gebaseerd op een zeer groot wederzijds vertrouwen. Wie naar SM-foto's kijkt ziet de vertrouwensband niet. Een SM-foto kan worden geobjektiveerd als elke andere pornoprent, en gaat dan puur over geweld en vernedering. Robert Ploem: 'Mijn ervaring is tot nu toe dat er geen letterlijke uitvoering kan plaatsvinden van de verhalen die mij opwinden: als ik iemand aardig vind, lukt het me niet de ander te 'objektiveren' tot iemand waar ik iets mee kan doen, ik word verlegen.' Dat maakt enigszins duidelijk hoe complex de relatie tussen porno, seksuele fantasie en seksueel handelen is. Uit "heksennacht" Sara: 'Onderzoeken lijken te bevestigen dat agressieve porno (met verkrachtingsscenes) bij een groot percentage van de mannelijke toeschouwers tot agressievere seksuele fantasiën leidt.' Zolang mannen op dezelfde manier gesocialiseerd worden als nu gebeurt en er zullen zulke grote machtsverschillen blijven bestaan tussen seksen en tussen homo's en hetero's, zal porno blijven bestaan, en zal seksueel geweld blijven voorkomen.

EROGRAFIE?

Cor Blom, SEK 1982/4

'Wat ik uit homoporno zou moeten leren is, dat ik toch minstens een reproductie van een schoonheidsideaal moet zijn wil ik aan seks kunnen beginnen; dat er

maar een paar handelingen bestaan tijdens het vrijen: dat het enige lichaamsdeel dat ik in bed gebruik mijn pik moet zijn; dat hetero's terecht beweren dat alle homo's kontneukers zijn; dat ik toch minstens moet klaarkomen, enz. enz. Pornografie is, ook door het eindeloze herhalen van altijd hetzelfde, geestdodende, beperkende, een domper op de eigen seksuele fantasie.' Angela Carter, *The Sadeian Woman*, 1980 'Wanneer een man een pornoboekje koopt begeeft hij zich in een spel met z'n eigen verlangen en z'n eigen eenzaamheid, gevoelens die hij eindeloos cultiveert, maar waarmee hij nooit een openlijke konfrontatie aangaat.'

PORNO EN DE GEVOLGEN VOOR ONS

Waarom worden vrouwen, die openlijk tonen dat ze zich beledigd voelen door porno al gauw preuts genoemd? Blijkbaar mag je je alleen gekwetst voelen door beelden van overheersing, als je tegelijk bewijst dat je dol bent op het mannelijk geslacht in al zijn variaties.

Als vrouwen zich verzetten tegen porno wordt door 'progressieve' mannen opeens het argument van de vrijheid van meningsuiting naar voren gehaald. Toch denk ik niet dat diezelfde mannen dat argument zouden gebruiken als het ging om anti-semitische lectuur, of als er speciale winkeltjes bestonden waar liefhebbers filmpjes en boeken konden kopen waarin stelselmatig Surinamers zouden worden bewerkt met zwepen, of als dieren worden gemarteld. Zwarte mensen afbeelden als domme slaven, dat is niet netjes, dat is racisme. Maar vrouwen zijn vrij, wild. Wie vrouwen afbeeldt als domme stukken vlees, bestaande uit een kut met een paar tieten erboven, is een gezonde man die van seks houdt.

Porno, wordt gezegd, geeft gezonde mannen een verzetje, en als ze hun bloedplaatjes en films niet hadden als uitlaatklep, werden ze misschien wel echt gevaarlijk.

Agressie wordt veroorzaakt door alle soorten frustraties. Maar dat agressie uitgerekend op vrouwen wordt afgereageerd en vermomd wordt als seks, daar zal porno wel degelijk toe bijdragen. Porno veroorzaakt geen agressie maar wijst wel een slachtoffer aan als doelwit: een vrouw.

WAT IS PORNOGRAFIE?

Een minimale definitie zou kunnen zijn: pornografie is de verbeelding van seksuele activiteiten met de bedoeling seksueel te prikkelen. Door verschillende stromingen wordt hier een verschillende inhoud aan gegeven

- Traditioneel Christelijk denken: propaganda voor slechte seksualiteit, seks als lust en plezier op zich, niet gericht op voortplanting.
  - Liberale denken: erotiek die bevrijdend en ontspannend werkt, of die de natuurlijke behoefte van mensen kanaliseert.
  - Vrouwenbeweging (Vrouwen Tegen Seksueel Geweld en Tegen Porno): veroordeelt en bestrijdt porno zonder meer omdat het onderdrukking van de vrouw is. Robin Morgan (Amerikaans feministe tegen porno): pornografie is de theorie en verkrachting de praktijk. Er is geen duidelijk oorzakelijk verband, maar porno kun je beschouwen als seksistische propaganda'. Andere vrouwen binnen de vrouwenbeweging beschouwen porno als een onderdeel van ideologische praktijken van een vrouwvijandige cultuur.
- Vrouwen Tegen Porno: 'Porno is een vorm van vrouwendiskriminatie, omdat door de propaganda voor vrouwenhaat en seksueel geweld een vals beeld wordt gewekt van vrouwelijke seksualiteit als uitsluitend genitaal, hetero enz.' Grote vraagtekens zet 'Vrouwen Tegen Porno' bij de vraag of er nog nader onderzoek nodig is naar de schadelijkheid van pornografie; hiermee wordt dan de directe schadelijkheid bedoeld, dus de vraag of het kijken naar met name gewelddadige porno dirékt tot feitelijk seksueel geweld leidt. Bij propagandamateriaal voor rassendiskriminatie wordt deze vraag nooit gesteld.

Om de twee maanden als de Pink People verschijnt is iemand van het dagelijks bestuur die inhoud aan deze column geeft. Veelal geschiedt dit door een opsomming van de gedane activiteiten door het COC afdeling Venlo.

Overtuigd van het feit dat dit bijna onmogelijk is neem ik die uitdaging aan echter meer vanwege het feit om zelf mijn motivatie en actiebereidheid op te vijzelen als dan die van anderen.

Hopenlijk ben ik na het schrijven van dit stuk de onzekerheid de baas en weet de vele vragen weer feilloos te beantwoorden, vragen over wat ik in deze maatschappij zou willen veranderen en waarom.

Is het de onderdrukking van vrouwen en homosexualiteit die moet verdwijnen? Is het gedrag dat mannen en vrouwen vertonen te beperkt, eenzijdig en gefixeerd op een hetero-sexistisch gedragspatroon. Mōeten rolpatronen doorbroken worden als zijnde een voorwaarde tot de bevrijding van vrouwen en homosexualiteit?

Waarschijnlijk is dit wel zo, doch gevoelsmatig voel ik op dit moment te weinig betrokkenheid bij dit standpunt en zelfs het schrijven bied hiertegen geen remedie meer.

Onlangs was ik op het COC toen iemand me erop wees dat dit stuk te somber was en mensen zeer zker niet zou motiveren, ze heeft gelijk, we moeten vrolijk en optimistisch het nieuwe jaar tegemoet zien.

Vrolijk en optimistisch over de CDA-resolutie, zo ook over die heerlijke scheldpartijen in de stad of die martelingen in het park of bij het station. En wat te denken van de vernielingen aan het COC pand in Venlo.

Excuseer me, ik ben vandaag in een depressieve bui, dan heb ik erg snel de neiging om cynisch te worden en daar is niemand bij gebaat.

Langs me zie ik een vergeeld blaadje liggen waarin prachtige afbeeldingen staan van ontblote benen, uitdagende borsten, venijnige lange nagels aan wellustig grijpende vingers, ook een serie make-up tips die ik aandachtig in me opneem vanwege het sociaal-psychologische effect daarvan.

Het schijnt nameñlijk een positieve uitwerking te hebben op je gemoedstoestand,

dus een rooskleuriger kijk op de toekomst, meer zelfvertrouwen, maar ook meer waardering van je medemens en tegenwoordig zeer belangrijk: meer kans op de arbeidsmarkt.

Zal ik het doen, zal ik de kwast hantieren en zorgvuldig mijn jukbeenderen aanzetten met wat rouge, wellicht dat ik daarna wat vrolijker gestemd ben en een positieve wending aan dit artikel kan geven.

Misschien kan ik daar zelfs mee voorkomen dat een aantal mensen het lidmaatschap van het COC opzegt.

Misschien kan ik hen een sprankje hoop geven dat het best wel de moeite waard is dat hoge bedrag over te maken.

Zal het lukken, ja het móet lukken, maar eerst heb ik zelf een opkikker-tje nodig; met vaste hand hanteer ik de poederkwast, trek strakke zwarte lijnen onder mijn ogen en vul mijn lippen rozig in.

Snel neem ik mijn leren jack waarna ik nog even een vluchtige blik in de spiegel werp om er zeker van te zijn dat alle gelaatsporieën bedekt zijn. In de stad aangekomen daag ik iedereen uit naar me te kijken, iets wat me na veel oefenen redelijk goed afgaat. Kort daarna realiseer ik me dat ik bij een aantal hitsige jongeren te veel op hun zinnelijke gevoelens heb ingespeeld, wat ze uiten door agressief te reageren, te schelden en te kitsen, en me met van alles en nog wat bedreigen.

Inmiddels een paar ervaringenrijker geworden besluit ik de confrontatie te vermijden en mijn toevlucht te zoeken bij café "De Gouden Tijger" waar een toleranter klimaat heerst voor afwijkende personen.

Nadat ik een half uurtje langs het raam heb gezeten en iedereen nauwlettend geobserveerd heb, zie ik plotseling een fluorisereende roze driehoek; ook zij moet het ontgelden wat ik kan afleiden uit de gebaren die de jongeren maken en uit de enkele woorden die ik kan verstaan.

Totaal verslagen en onmachtig sta ik op en ga naar de WC, daar veeg ik de make-up zorgvuldig van mijn gezicht, het heeft niet tot het gewenste resultaat geleid; zij - de anderen - zijn het die me deze keer verslagen hebben.

Thuis aangekomen zet ik me achter mijn bureau; driftig slaan deze keer mijn vingers op de toetsen van de typemachine. Zelden heb ik zo goed geweten waarvoor, waartegen ik actie voer; ik voel het tot op het bot, mijn spieren trillen van angst maar ook van kwaadheid.

Het besef dat velen onrecht wordt aangedaan door dit systeem neemt al mijn twijfels en vragen weg.

Ook maakt het me weer volkomen duidelijk dat er mensen zijn die zich hier tegen verzetten, mensen die niet meeten hun make-up verwijderen als ze in het nauw gedreven worden, mensen ook die protesteren tegen de CDA resolutie dat homoseksuelen ontslagen mogen worden bij bijzondere instanties.

Helaas kunnen weinigen deze energie opbrengen daarom is het noodzakelijk dat flikkers en potten zich organiseren en in teamverband acties ondernemen tegen dit onderdrukkend hetero-sexistische systeem.

In Nederland zijn verschillende actiegroepen op dit gebied; radicale en gematigde, het COC zweeft hier ergens tussen en afhankelijk van de afdeling is ze echt zelden radicaal te noemen.

Feitelijk probeert het COC op velerlei manieren de mentaliteit te beïnvloeden bijvoorbeeld door publicaties en geschriften, door uitlatingen van bepaalde personen of instanties te ondersteunen dan wel te bekritisieren, voorlichting, huis-aan-huis-folders, affiches, informatie-kraampjes op de markt, en natuurlijk het blad wat je nu leest.

Actuele zaken waarop we gereageerd hebben zijn o.a. de CDA-resolutie; de minimale subsidie die de Gemeente Venlo ons gunde - dit is nu vanwege vele brieven en gesprekken uitgemond in een verhoging van ongeveer f1000,00. Voorheen kregen we slechts f90,00!!

Voorts het gesprek met 'Stuurgroep Overstag', een welzijnsinstelling die zich met randgroeperingsjongeren bezig houdt; van die randgroeperingsjongeren hebben een aantal Venlose potten en flikkers veel last.

Een oproep tevens voor mensen die ook last van deze randgroeperingsjongeren hebben gehad: laat het ons weten wij krijgen dan meer hoogte van de omvang en ernst van deze zaak; hiermee kunnen we dan weer naar de gemeente stappen om een speciaal homobeleid te bepleiten, iets wat in Amsterdam, maar ook in kleinere steden al gebeurt.

We hebben ook gepleit bij die welzijnswerkers of ze het verschijnsel 'homose-

xualiteit' in die groep ter sprake willen brengen, eventueel in samenwerking met het COC; hier stonden ze voorlopig nog huiverig tegenover.

Het nog steeds toenemend verschijnsel 'potenrammerij' is vorige keer al besproken, maar nogmaals: we hebben een gesprek met de Venlose en Tegelse politie gehad, het resultaat is dat lastig gevallen of mishandelde homoseksuelen voortaan vertrouwelijk aangifte kunnen doen. De Venlose politie melde ons dat het aantal mishandelde, bedreigde en gechanteerde homo's in Venlo niet bepaald laag is! Wat de vernielingen aan het COC-pand betreft: er is aangifte gedaan bij de politie.

Zoals je ziet weinig rooskleurige berichten, wél rooskleurig is dat het COC bereid is hier iets aan te doen. Daarom is het nog steeds noodzakelijk dat méér mensen actief worden in het COC, zie daarvoor de informatie over de werkochtenden. Lid blijven van de club hè, het móet lukken!!

's morgens om een
 uur of vijf
 streel ik je tedere lijf
 je borsten klein
 tepels stijf
 daaronder.....
 wil ik wonen
 het zomers verblijf.

Yvonne.

BERICHT VAN DE SOOS

Door: Véronique

Ook in de soos is het winterseizoen begonnen.

De mensen die bardienst draaien merken dat het beste op de zondagavonden.

Na 20.00u is het bezoekersaantal gedaald tot 0. Daarom heeft de werkgroep soos besloten om in het winterseizoen de openingstijden te veranderen:

- op vrijdag blijft alles bij het oude,
- op zondag is de soos om 20.00u gesloten.

Als de dagen weer wat langer zijn zal alles weer worden teruggedraaid zoals het was.

potten en flikkers aller landen...

Een geschiedenis die nooit verteld wordt

We schrijven 28 juni 1969, als in New York de politie (weer) een inval doet in Stonewall Inn, een homobar. Er is alleen één verschil met voorgaande razzia's: de potten en flikkers die naar buiten worden gebracht verdwijnen niet meteen, maar blijven staan voor de kroeg en verzetten zich tegen de politie.

De massa's homo's voor de bar groeit en groeit en het eindigt met de belegering van de Stonewall Inn, waar de politie alles barricadeert omdat ze BANG zijn. Voor het eerst zijn de rollen omgedraaid. De gehele week daarna vertonen steeds meer "gays and lesbians" zich openlijk als zodanig op straat en wordt het duidelijk dat homoseksuele vrouwen en mannen het meer dan zat zijn om in het verdomhoekje te zitten.

EN NU?

Sindsdien wordt er elk jaar op de laatste zaterdag van juni herdacht dat in 1969 in New York voor het eerst potten en flikkers in opstand kwamen tegen hun onderdrukking. Elk jaar wordt een thema gekozen dat centraal staat in de activiteiten rond de internationale Homo-solidariteitsdag.

Het hoogtepunt van die activiteiten vormt de demonstratie. In Nederland wordt die demonstratie sinds 1977 georganiseerd, en wel door het ROZE FRONT. Dit is een los samenwerkingsverband van homo- en lesbische groepen uit heel het land en iedereen die maar mee wil doen.

Enkele thema's van de afgelopen jaren: het Amerikaans moralisme (1977), het onderwijs (1982), gezin en staat (1983) en natuurlijk de "ekstra" demonstratie in 1979 tegen bisschop Gijssen in Roermond.

Verder werkt het Roze Front mee aan de organisatie van studiedagen (bijvoorbeeld over agressie, 1983) en vaak worden brochures uitgegeven over het thema van de Internationale Homo-solidariteitsdag van dat jaar.

HET THEMA

Het jaar 1984 is door de IGA (International Association of Lesbian and Gay Women and Gay Men) tot internationaal Jaar van Potten en Flikkerstrijd uitgeroepen.

De IGA is een internationale organisatie van homoseksuele vrouwen en mannen uit diverse landen over de gehele wereld en is opgericht in 1978.

1984 is het jaar waarin plaatselijk, landelijk en internationaal actie gevoerd werd. Op deze manier wordt homo-

seksualiteit overal zichtbaar gemaakt. Zo vond bijvoorbeeld op 30 september in New York een grootse demonstratie plaats naast het gebouw van de Verenigde Naties; werd er in juni een Brussels homofestival georganiseerd en werd er in Amsterdam van 5 tot 11 augustus een internationaal jongerenkonferentie- en festival gehouden.

Het Roze Front heeft zich aangesloten bij dit internationale thema. De internationale Homo- en Lesbiese Solidariteit staat centraal. Door middel van de demonstratie en het boekje "Potten en Flikkers aller Landen....." wil het Roze Front aandacht vragen voor de situatie van homoseksuele vrouwen en mannen in verschillende landen, waaronder uiteraard ook Nederland.

Op deze manier kan het Roze Front ook zelf een bijdrage aan de internationale solidariteit leveren.

DE BROCHURE

van Oost-Duitsland en Nieuw Zeeland.....

Het grootste deel van het boekje handelt over verschillende buitenlanden. Deze zijn gekozen als voorbeeld van het dagelijks leven en van diskriminatie en strijd van homoseksuele vrouwen en mannen in die landen. Daardoor is het duidelijk dat én een land waar zeer zware gevangenisstraffen staan op (mannelijke) homoseksualiteit (zoals Nieuw Zeeland) én een land waar de wet homoseksualiteit tussen volwassenen toestaat (zoals de Duitse Democratische Republiek) beide voorbeelden kunnen zijn van be-

staande en feitelijke diskriminatie. De DDR wordt beschreven als een land waar homo's en lesbiënnes een verborgen en van elkaar geïsoleerd bestaan moeten leiden, bedreigd met pesterijen op het werk, blokkades voor carrières en uitsluiting uit de partij.

Het stuk over het land met de zware gevangenisstraffen, Nieuw Zeeland, noemt het dagelijks leven van homoseksuele mensen gemakkelijker dan in Nederland! De Oostduitse gezinsmoraal blijkt de aanleiding te zijn om alles wat daarin niet past met scheve ogen aan te zien; anderzijds is bijvoorbeeld het onderwijsbeleid wel gericht op het afbreken van vooroordelen over homoseksualiteit. De Nieuwzeelandse traditie van privacy (net als de archaische wetgeving nog aan de Engelsen overgehouden) blijkt méér ruimte te bieden aan potten en flikkers, dan op een afstand mogelijk leek. De strenge wetten worden niet meer als zodanig toegepast; wel hanteren politie en autoriteiten het bestaan ervan om op allerlei manieren openlijke homoseksualiteit te verhinderen.

tot Indonesië, Suriname, Iran en Italië.

In Suriname en Indonesië heeft het begrip "homoseksualiteit" wel een heel andere betekenis dan in Nederland of andere westerse culturen. In een land als Indonesië staat het huwelijk weliswaar centraal, maar dat is in de traditionele sfeer meer een zakelijke dan een emotionele band. Voor hun emotionele behoeften zoeken de traditionele Indonesische mannen relaties buiten het huwelijk.

Homo's die in deze sfeer leven, zijn dan ook vaak getrouwd en hebben daarnaast een relatie met een vriend. Deze relaties worden niet als verwerpelijk beschouwd. Daarentegen nam de middenklasse - zoals ambtenaren, middenstanders, leraren, academici enzovoorts - de westerse levensstijl over, compleet met de victoriaanse vooroordelen. De gay scene van Jakarta is dan ook een getrouwe kopie van de westerse gay scene, compleet met disko en cruisingplaatsen. Verschil is de vaak financiële afhankelijkheid van de familie, door het ontbreken van sociale voorzieningen. En zo betekent déze "homoseksualiteit" toch weer een geïsoleerd bestaan in de grote stad en een dubbelleven in de weekends.

Ook in Suriname is de sociale controle groot, en zijn familiebanden zowel emotioneel als traditioneel zeer belangrijk. Anders dan in Nederland ben je in

Suriname veel meer lid van een groep (één der etnische groepen, van je familie en ook van de sportclubs enzovoort) en minder een "zelfstandig iemand". Het zogenaamde homomilieu bestaat meestal uit jongere Surinamers die het vooral westerse beeld van homoseksualiteit hebben overgenomen, maar anonimiteit is een absolute voorwaarde. Dit wordt nog eens onderstreept in de weergave van een radio-interview waarin Surinaamse lesbische vrouwen aan het woord komen. In Italië hebben homoseksuele jongeren een moeilijk bestaan (behalve die uit een rijk milieu): door gebrekkige omstandigheden meestal gedwongen om tot op oudere leeftijd thuis te blijven. De kerk heeft natuurlijk in Italië een belangrijk aandeel in het in stand houden van het gezin als hoeksteen van de samenleving, maar heeft veel terrein moeten afstaan aan de emancipatie-bewegingen en met name de vrouwenbeweging. Ook is de traditionele "macho-rol" van de Italiaanse man meer onder druk komen te staan.

Uit Iran vertelt een vluchteling over zijn ontsnapping aan de doodstraf, wegens zijn homoseksualiteit. In de buurt van het Rembrandtplein in Amsterdam zag hij twee mannen met elkaar vrijen: "Dat zal ik nooit vergeten, dat was het leukste totnu toe".

de lesbische en homobeweging in andere landen

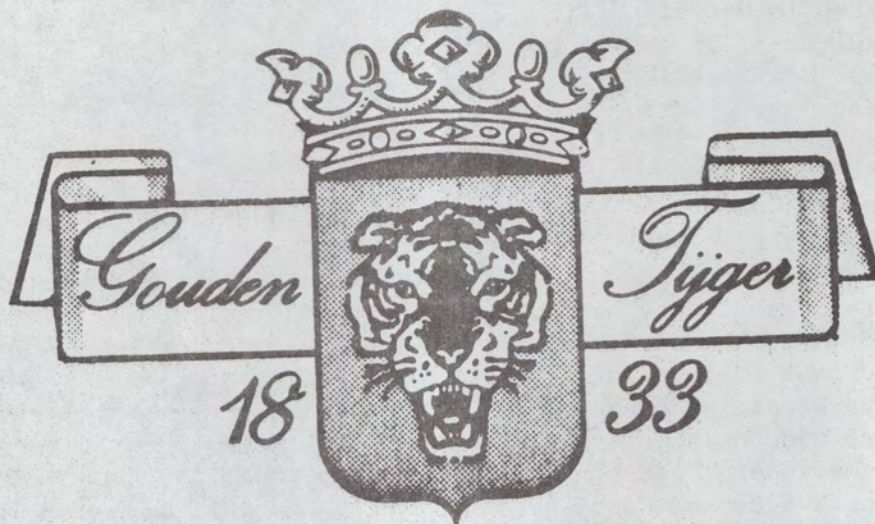
In de al genoemde bijdragen over de buitenlanden, komt (behalve in het Iraanse verhaal) ook steeds een beschrijving van de activiteiten die onder de noemer "lesbische en/of homobeweging" kunnen worden gerekend. In de DDR heeft de Evangelische Kirche zeker oplossingen geboden toen een initiatiefgroep de wettelijke goedkeuring werd onthouden. Voor een belangrijk deel van de activiteiten vooral gelegen op het vlak van de persoonlijke kontakten en ondersteuning, is dit toereikend. Hoe het met de (voorzichtige) stappen naar buiten zal gaan, of dat de vrees dat die een tegenbeweging gaat vormen te zeer gaat belemmeren, is nog niet te zeggen. Toch ontwikkelt zich een nog jonge homobeweging aan de andere kant van de Muur: een uitdaging voor internationale homosolidariteit! Indonesië kent sinds 1983 de Lamba Indonesia, die met haar verenigingsblad de afgelegen woonplaatsen van de archipel probeert te bereiken. FUORI! (zowel de afkorting van haar volledige naam als ook het Italiaanse

OËT...

EN TOGH TOËS

BEEJ:

DE

ALTIËD VENLOOSCH ALTTIËD

woord voor "coming out!") is sinds 1972 vanuit Turijn en later vanuit andere steden actief op links-politiek nivo. Daarnaast ontstaan flikkergroepen in allerlei steden, en een enkele lesbische organisatie.

Opvallend is het resultaat van een actiegroep van transseksuelen in 1981: de Italiaanse wet stond toe, ook in de registers van de burgerlijke stand, van geslacht te veranderen.

In de brochure komt een overzichtartikel voor, met een beschrijving van de laatste 10 à 15 jaar, waarin sprake is van een bemoedigende toevloed van lesbische en homo-organisaties over de gehele wereld. "De wereld" is dan wel de westerse, ge-industrialiseerde wereld, dus Noord-Amerika, West-Europa, Australië en Nieuw Zeeland.

Met uitzondering van een enkel initiatief in India, Indonesië, Polen en, sinds kort, in de Sowjet-Unie, zijn grote delen van de wereld nog witte vlekken op de lesbische en homokaart.

het Europa van Voogd tot Squarcialupi

De motie van de Nederlandse socialist Voogd (oktober 1981) van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa, en de recente resolutie-Squarcialupi van het Europese Parlement (maart 1984) maken dat deze twee Europese instellingen de aandacht van de Nederlandse en de internationale lesbische en homo-beweging waard zijn. Min of meer in de schoot geworpen, want betwijfeld moet worden of flikkers en potten zelf op het idee waren gekomen om hun acties op deze instituties te richten. Het Europese Hof voor de rechten van de mens (instelling van de Raad van Europa) is de enige internationale juridische instantie waar individuele burgers hun recht kunnen zoeken. De motie Voogd had tot doel dat recht uit te breiden van de klassieke rechten tot sociale rechten (waaronder een diskriminatieverbod vanwege homoseksualiteit). De resolutie Squarcialupi heeft de basis gelegd voor het ontwikkelen van een concreet beleid tegen homodiskriminatie.

Een aanknopingspunt voor verdere acties op nationaal en Europees nivo vormen deze resoluties zeker, maar dan moeten flikkers en potten ze niet laten liggen! Dat geldt ook voor de internationale acties tegen de Wereld Gezondheids-Organisatie, die in haar officiële en toonaangevende lijst van ziekten "homoseksualiteit" nog steeds een (psychische) ziekte noemt!

Deze "volle dochter van de Verenigde Naties" en de regeringen wordt door de IGA voorgehouden dat:

- er geen enkel (medies-) wetenschappelijk bewijs bestaat om homoseksualiteit als geestesziekte te bestempelen, noch als enig andere vorm van ziekte;
- vriendschap, tederheid en liefde even belangrijk zijn in homoseksuele als heteroseksuele relaties;
- klassifikatie onder "geestesziekte" bestaande vooroordelen in stand houdt en veel leed met zich meebrengt voor betrokkenen.

De Nederlandse regering heeft (december 1983) op Kamervragen van de liberale mevrouw Lukassen laten weten "homofilie niet als ziekte te beschouwen" en zich in te zullen zetten voor afschaffing van de WGO-aanduiding als zodanig.

Amnesty International is ook een organisatie die in de aandacht van de internationale homobeweging is gekomen. Haar beleid zal, zolang gevangenisstraf op grond van homoseksualiteit door Amnesty International niet wordt bestreden de kritiek van de IGA en van vele potten en flikkers te horen krijgen. De landen waaruit Amnesty International haar steun haalt, kennen een overwicht aan vooroordelen koesterende bevolkingen, die tot nog toe Amnesty International op dit standpunt hebben kunnen houden.

Nederland Homoparadijs?

De bijdragen van het COC ("de grootste en de sterkste homo-organisatie op het internationale terrein") en van de Sjal-homo-vrouwen, een groep van lesbische, joodse vrouwen, geven bijna in één oogopslag de mate van variëteit van de Nederlandse organisaties en activiteiten op internationaal terrein. Het COC dat zich nationaal en, vrijwel vanaf zijn ontstaan, ook internationaal, inzet op organisatorische, politieke en bestuurlijke nivo; en de joodse vrouwen, die, pas begonnen, nog volop aan de start van haar taken bezig zijn: elkaar ondersteunend en de joodse patriarchale religieuze traditie tegengaand, zonder de goede zaken als humor en overlevingsvermogen te verliezen.

De Eindhovense flikkergroep bevrijding homoseksualiteit "De Roze Driehoek" getuigt van actie en strijd. Tegen seksisme, tegen fascisme en tegen de beperkende rolverdeling die ook homo-seksuelen (in binnen- en buitenland) zichzelf laten aanmeten!

In Nederland hoor je nog wel eens zeggen dat het hier een "homoparadijs" is. Ten

onrechte, zoals het Roze Front en vele potten flikkers kunnen vaststellen. Het boekje is dan ook niet geschreven om te laten zien dat in Nederland diskriminatie onbestreden mag blijven, omdat het elders slechter zou zijn.....!

Diskriminatie in Nederland door velen onderschat en soms zelfs ontkend, bestáát. En zij moet, binnen de Nederlandse maatschappelijke verhoudingen, worden áfgekeurd en bestréden! Ook daartoe dient dit boekwerkje!

POTTEN EN FLIKKERS ALLER LANDEN.... 80 blz.

uitgave en samenstelling:

Het Roze Front 1984, postbus 40030,
6504 AA NIJMEGEN, tel. (080) 450789
verspreiding:

N.V.I.H. COC- magazijn, Rozenstraat 8
1016 NX AMSTERDAM, tel. (020) 231192
verkrijgbaar:

f 7,50 bij o.a. COC afdelingen en
andere homo- en lesbische groepen.

donderdagmorgen

WAT GEBEURT ER OP DONDERDAGMORGEN ...?

door: Matthieu Joosten

Op de donderdagochtend gonst het van de activiteiten op het secretariaat van het COC-Venlo. In- en uitlopende mensen, druk gebarend, getik van twee typemachines, mensen met stapels post onder de arm en natuurlijk in de pauzen koffie met wat lekkers!

Wat er dan gebeurt op de donderdagmorgen?

Het dagelijks bestuur aangevuld met de altijd actieve Véronique heeft enige tijd geléden besloten om weer nieuw leven, nieuw élan, het COC-Venlo in te blazen. Omdat er veel moet gebeuren, én omdat het erg nodig is dát er veel activiteiten door het COC-Venlo ontplóoid worden. Een vereniging als het COC is een vrijwilligers en vrijwilligstersvereniging, is afhan-

kelijk van de soms zeer grote inzet van mensen die een belangrijk deel van hun vrije tijd hiervoor 'opofferen'. Als die mensen er niet zouden zijn was er nooit een COC geweest, was er nooit aandacht geweest voor homoseksuele mannen en vrouwen, was homoseksualiteit nog strafbaar, liepen er nog veel en veel meer jongens en meisjes, vrouwen en mannen, opvoeders en opvoedsters rond met problemen rondom homoseksualiteit, was er ook geen identificatiemogelijkheid voor homoseksuelen, geen opvang, geen voorlichting, zouden de vooroorde-len over homoseksualiteit nóg veel hardnekkiger zijn, hadden velen geen vriend of vriendin kunnen hebben, geen ontspannings-mogelijkheden en ga zo maar door!

Het groepje van de donderdagochtend werkt aan de instandhouding van het COC-Venlo: probeert activiteiten te stimuleren, te coördineren of voert ze helemaal zelf uit. Wat er zoal gebeurt concreet? Postbus legen, post inschrijven, op brieven reageren, nieuwe leden aanschrijven, stukken voor het afdelingsblad uittypen, de werkgroepen van het COC-Venlo stimuleren, contacten onderhouden met verschillende instellingen, politie en gemeenten. Op het ogenblik zijn we bijvoorbeeld ook bezig met een nieuwe huis-aan-huis-folder - een hele goeie!

Maar we kunnen nog mensen gebruiken. Voor het drukken van die Huis-aan-Huis-folder, voor het verspreiden straks - over heel Venlo & Blerick! -, voor de verschillende werkgroepen - stand, voorlichting, redactie Pink People, vrouwenwerkgroep, opvang & introductie, soos / bardienst, noem maar op!

Ook al heb je misschien niet al te veel tijd over, misschien kun je eens langs komen om gewoon te kijken wat wij zoal doen! Iedereen welkom op de donderdagochtend!

We beginnen om 10:00 uur en werken door tot ongeveer 13:00 uur.

Hopenlijk dan tot een donderdagmorgen! En vergeet niet: de discriminatie gaat gewoon door, en het COC ook ALS JIJ WILT! Maar natuurlijk wel met plezier, de koffie staat klaar!
Tot donderdag!

In een van de laatste Pink Peoples vroegen jullie om artikelen en/of ingezonden brieven over pornografie. Hieronder volgt een artikel dat ik 'n tijdje geleden heb geschreven, samen met mijn "lieftallige" broertje Jeroen. Het artikel zal beslist aan de discussie bijdragen.

VISIËS

De discussie over pornografie spitst zich toe op twee visies, n.l. de liberale en de feministiese. De liberale visie over pornografie gaat ervan uit dat mensen de ruimte moeten hebben om hun gevoelens over seksualiteit te kunnen uiten en te beleven. Dus ook dat ze de mogelijkheid moeten hebben om een pornoboekje te kopen. Alles moet kunnen, tenzij het een ander individu schade berokkent.

De feministiese visie plaatst pornografie in een totale kijk op seksualiteit, patriërchaat en kapitalisme.

Deze visie gaat ervan uit dat mannen en vrouwen, door het patriarchale systeem, tegengestelde belangen hebben.

Net als de socialisten belangengroep zien; arbeidersklasse kontra kapitalisten.

Volgens liberalen wordt pornografie gekarakteriseerd in termen van ekstremen en explicietheid. Dat wil twee dingen zeggen:

1. de inhoud wordt bepaald door een reeks van seksuele gedragingen die tesamen een geheel vormen, variërend van meer tot minder "ekstreem". D.w.z. van een onschuldig kuspartijtje, tot pijpen, neuken, verkrachting, moord, enz. Dus een vloeiend oplopende lijn.
2. een onthulling van het lichaam, eveneens volgens een vloeiende lijn, waardoor meer of minder getoond wordt. D.w.z. van een blote tiet tot een blote kut, enz.

Deze twee punten maken pornografie tot een aanduiding en herkenbaar vraagstuk van ekstremen.

Deze vrij algemeen aanvaardbare karakterisering van pornografie biedt geen mogelijkheid om dit vanuit een feministiese visie te omschrijven. Er bestaat een duidelijk verschil tussen de mate van onthulling en de mate van ekstremiteit van gedrag. Bondage bijvoorbeeld is afhankelijk van strategies geplaatste kle-

dingstukken. Het heeft dus niks te maken met de al dan niet afwezigheid van kleding.

Door pornografie te zien in "ekstremen" ontstaat er een scheiding tussen zachte, harde en sadistische pornografie. De blote tietten van de Nieuwe Revu zijn aanvaardbaar, maar een verkrachtingsscène kan weer net niet. Het hanteren van zulke grenzen biedt geen soelas en is ook a-histories.

Tien jaar geleden konden de blote tietten net wél en nu is het algemeen aanvaard. En voor feministen zijn de blote tietten van de Nieuwe Revu, door het bereik van het blad en de subtielere en alledaagse vorm van seksisme even verschrikkelijk. Het probleem wordt gelegd in het plaatje en de kijker in kwestie blijft buiten schot. En dat is nou juist waar we het over moeten hebben.

Wat ziet de kijker in het plaatje?

WAT ZIEN WE IN PORNO?

Pornografie steunt en reproduceert de seksuele opvattingen van mannelijkheid en vrouwelijkheid in deze maatschappij. Mannen hebben dan ook recht op seks en vrouwen zijn, hoewel aanvankelijk terughoudend, in hun hart wellustig.

Verzet dient gebroken te worden; vrouwen genieten immers van hun nederlaag, sterker nog: zien die niet als zodanig maar als totale overgave. Mannen lijken slechts gefikseerd op kwaliteit, hoe groot, hoe vaak, hoe hard.

Eveneens scheidt pornografie een vals beeld van de seksualiteit, waarin geen plaats is voor warmte of tederheid. Seksualiteit wordt hierdoor geïsoleerd van zijn sociale kontekst.

Pornografie is niet "vies" van geweld. Vernedering, verkrachting en moord van vrouwen zijn vaste thema's.

Zo ontstaat er een ideologische koppeling tussen seksualiteit en geweld, vergelijkbaar met de wijze waarop sommige mensen alleen maar over vrede kunnen denken in de termen van bewapening(1). Dus de getoonde beelden in pornografie zijn gekoppeld aan de traditionele opvattingen over seksualiteit, en niet zoals men het wil doen voorkomen aan eigen "persoonlijke" moraal.

Pornografie is verre van een gesloten

systeem. Het is dynamies en springt in op nieuwe ontwikkelingen in de maatschappij.

Het steeds meer aanvaardbaar worden van homoseksualiteit en de discussie over lesbienisme hebben ertoe geleid dat in pornografie nu ook vrijende vrouwen te zien zijn, met de restriktie dat ze dat doen om de mannelijke lezer te bevredigen. En de markt van genot wordt nog groter, niet één, maar zelfs twee. Idem dito hebben de discussies over pedofilie en kinderporno.

Pornografie combineert een seksuele fantasie met direkte bevrediging. Doordat pornografie voor alles wel iets heeft, bestaat er totaal geen ruimte meer om zelfstandig een eigen seksualiteit te ontwikkelen. Van bevrijding kan dus geen sprake zijn. Pornografen kweken een totale afhankelijkheid van plaatjes en beelden.

In pornografie worden voorstellingen tentoongesteld waarin het dagelijkse leven wordt geseksualiseerd. En juist omdat ze het dagelijkse leven seksualiseert is de overstap naar het "werkelijke" dagelijkse leven zo gemaakt. En dan worden vrouwen gezien als lopende tietten en kutten. Pornografie is niet de oorzaak voor het dagelijks seksisme, maar stimuleert het wel.

schijnoplossing aangeboden en ze kan ook geen werkelijke oplossing aanbieden. Want het doel is tenslotte dat de koper niet één boekje consumeert, maar tien, of twintig, liefst zijn hele leven lang. Pornografie vertoont wat nog nooit vertoont is. Het vertoont het reële, het detail. Een detailfoto van een opengepreide kut, waar alles op te zien is. Jean Baudrillard omschrijft dit als volgt: "Het hyperrealisme is (...) een visie die de verleiding achtervolgt door een niet aflatende zichtbaarheid. Men "geeft u méér". Dat geldt al voor het kleurgebruik op de film of de televisie: men geeft u zóveel, zoveel kleur, reliëf, seks in hi-fi, met alle toonlaagten en -hoogten (het leven zelf!) dat u er niets aan hebt toe te voegen, dat wil zeggen niets voor in de ruil hebt. Absolute repressie: door u iets te veel te geven, snijdt men alles af. Wantrouwt wat u zo goed wordt "gebracht" zonder dat u het ooit hebt gegeven!"(2)

Het wordt 'ns tijd dat we openlijk gaan praten over onze seksualiteit en de bereidheid hebben deze ook ter discussie te stellen.

Het moge duidelijk zijn dat het praten over onze seksualiteit, en deze in een

WAT DOEN WE ERAAN?

Wij zijn tegen censuur, omdat het naar ons idee geen zoden aan de dijk zet. Pornografie moet een onderdeel zijn van de strijd voor feminisering van de seksualiteit.

En ze zal ook wel moeten, omdat pornografie onderhevig is aan de wetten van het kapitalisme. Het belangrijkste doel is tenslotte het maken van winst. Zij moet een onbevredigende behoefte weten te creëren bij de kopers. Mannen wordt een

breed maatschappelijk kader te plaatsen, meer perspektief zal opleveren dan je op te geilen aan een pornoboekje dat dan bevrijdend zou moeten werken.

Vergeet het maar!

Praten over seksualiteit is net zoiets als een discussie over Lekkerkerk.

We hebben geleerd om het als iets "persoonlijks" en iets individueels te zien. Dus wat let je, kruip in je pen en verklap je bedgeheimen.

Literatuur:

K. Spaink, red. Pornografie, bekijk het maar.
 Van Gennep '82.
 Rampspoed PSP-jongeren, interview Jeroen en Karin.
 Heksennacht Sara '82.
 Psychologie en maatschappij SUN '82.
 nr. 3 F.v. Wel pornografie en vrouwenangst.
 nr. 4 B. Nabel & I. Weijers. For your eyes only.
 Te Elfder Ure 27 SUN Stereo porno & pornografie en vrouwenbeeld.

Noot:

1. zie voor een uitvoerige analyse A. Dworkin. "De mannelijke macht onthuld in K. Spaink, pornografie bekijk het maar.
2. J. Baudrillard, te Elfer Ure 27.

IGA pink book 1985

A global view of lesbian and gay oppression and liberation.
 Amsterdam: COC magazijn.
 f 14,75 boekhandel
 f 19,75 bestellen (incl. porto)
 giro 386054 COC magazijn
 Pink book.
 ISBN 50-6753-011-5

DIT IS EEN WERVINGSADVERTENTIE

De redaktie van dit blad vraagt, i.v.m. het vertrek van Clemens én i.v.m. het feit dat John z'n werkzaamheden vermindert:

EEN REDAKTIELID V/M

Onze gedachten gaan uit naar

- iemand die bereid is mede gestalte te geven aan de inhoud van dit blad,
- iemand die bereid is één maal per twee maanden te vergaderen,
- iemand die mede zorg wil dragen voor de bezorging van dit blad.

Wij bieden

- géén financiële vergoeding,
- een team waarmee het prettig samenwerken is.

REAKTIES graag zo snel mogelijk schrijven naar Postbus 611, 5900 AP Venlo, of bellen 077-49835 (Véronique)

INFO

DE N.V.I.H. COC AFDELING VENLO

bestaat uit een dagelijks bestuur en uit de werkgroepen soos, stand, voorlichting, Pink People, vrouwen, opvang en introductie en feest.

De afdelingsruimte bestaat uit de soos en uit het secretariaat en is gelegen aan de Keullerstraat nr. 1, eerste verdieping.

Openingstijden van de soos:
 vrijdags van 20.00u.-23.00u.,
 's zondags van 15.30u.-20.00u.

De werkgroepenraad, waarin alle werkgroepen vertegenwoordigd zijn, vergadert elke eerste donderdag van de maand om 19.30u, in de afdelingsruimte. Deze vergaderingen zijn voor iedereen toegankelijk.

Post voor het COC Venlo kun je sturen aan:

Postbus 611,
 5900 AP Venlo.

Giften kun je kwijt op gironummer 5574187 t.n.v. penningmens COC Venlo.

Telefoonnummers voor opvang en introductie:

Janneke 077-70150
 Anita 077-28781

DE N.V.I.H. COC STADSGROEP ROERMOND

bestaat uit het dagelijks bestuur en de werkgroep opvang.

Telefoonnummers voor opvang:

voor vrouwen: Gonny 04750-15765
 voor mannen : Hub 04750-29257

ANDERE ADRESSEN EN TELEFOONNUMMERS

Stg. alternatieve relatievorming
 Lange Geer 44, 2611 PW Delft
 tel: 015-136631

Lesbiese moeders en meemoeders
 Postbus 52, 1482 ZH De Rijp
 tel: 020- 119687 (na 20.00u.)

Ouders van homoseksuele jongeren
 tel: 04950-34090 (vragen naar Toos)

Geslachtsziektebestrijding
 tel: 077-40404

EEN TE KLEIN BEDANKJE.....

Beste Clemens,

Zoals verschillende mensen al weten heeft de redactie van Pink People nu één mankracht minder.

Na twaalf jaar actief zijn.....
Twaalf jaar geleden wist ik niet eens dat ik lesbies was, laat staan dat ik wist dat ik ooit actief zou worden binnen het COC.

Zou ik het volhouden, twaalf jaar?
Ik geloof dat het af en toe inderdaad volhouden was.

Het wel en wee van een vereniging gaat nu eenmaal niet alleen in een stijgende lijn; dan zou het allemaal gemakkelijk zijn en hoeven mensen niet gemotiveerd te worden om verder te gaan met de strijd. Juist in de perioden dat het niet zo gladjes loopt is het een kunst (of een kunde?) om vol te houden en niet af te haken.

En dat zal in die twaalf jaar wel meer als één keer voorgekomen zijn.
Het moment dat jij uitgekozen hebt om niet meer actief binnen het COC te zijn is zeker geen "dal"-periode in de geschiedenis van de Venlose afdeling.....

.....
Ik hou eigenlijk helemaal niet van dit soort ellenlange dankbetuigingen en ook niet van afscheid nemen.

Ik wil je gewoon bedanken voor je inzet, twaalf jaar lang!

Afscheid nemen doe ik niet, want ik hoop dat ik je binnenkort weer eens zie!

Zeer zeker óók namens de redactie,
Véronique.

INFO

"Roze zaterdag" in 1985 in Groningen

De "roze zaterdag", een jaarlijks gehouden demonstratie van homoseksuele mannen en vrouwen, vindt in 1985 plaats in Groningen op 29 juni. Dit heeft het Roze Front, de organisator van de jaarlijkse demonstratie, onlangs besloten.

De "roze zaterdag" is een jaarlijks terugkerende demonstratie van homoseksuele mannen en vrouwen. Elk jaar wordt zij in een andere stad in Nederland gehouden. Zo was de demonstratie ook al in onder andere Nijmegen, Amersfoort en Den Bosch.

De "roze zaterdag" vindt altijd plaats op de laatste zaterdag van juni, omdat op die dag in 1969 Newyorkse homo's zich voor het eerst actief hebben verzet toen de politie een inval deed in een homobar.

Het Roze Front, de organisator van de "roze week" (een aktieweek van homoseksuele mannen en vrouwen, die wordt afgesloten door de "roze zaterdag") is een samenwerkingsverband van homoseksuele mannen en vrouwen, potten en flikkers in Nederland, die zijn georganiseerd in politieke partijen, aktiegroepen en het COC!

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met:

Jannet Wielinga

tel.: 050-612200 (ma t/m do, van 8.30u - 17.00u)

of: 050-775356 ('s avonds, en op vr. za. en zo.)

het coc en de geschiedenis

DUBBELLEVEN

Honderd jaar lang waren sodomitische (= homoseksuele) handelingen niet strafbaar, tot in 1911 door de confessionele partijen de wetgever tot zedenmeester gemaakt werd. Artikel 248-Bis van het Wetboek van Strafrecht stelde een maximumstraf van vier jaren voor meerderjarige mannen en vrouwen die zulke handelingen verrichtten met mensen jonger dan 21 jaar. Dat was voor Jhr. Mr. Schorer aanleiding om het Nederlandsch Wetenschappelijk Humanitair Komitee op te richten. Dat was het begin van de georganiseerde homobeweging in Nederland. Dit N.W.H.K. verspreidde schriftelijk informatiemateriaal over homoseksualiteit en bleef -tevergeefs- strijden voor herziening van de wet.

De toepassing van de wetsbepalingen leidde in de periode tussen 1911 en 1940 tot honderden processen en veroordelingen, invallen bij mensen thuis, politieregistratie en chantage. Homoseksualiteit werd in een sfeer van illegaliteit beleefd. Alle homo's hadden een dubbellevens. Het algemene oordeel over homoseksualiteit, van publiek en pers, was vernietigend. Schorer publiceerde in die tijd over homoseksualiteit in de "jaarverslagen" van de N.W.H.K.

Er zijn in die periode enkele pogingen geweest om tot een eigen blad van homo's voor homo's te komen, maar deze pogingen mislukten.

LEVENSRICHT

In het begin van 1940 is zo het blad Levensrecht verschenen; de Duitse inval in Nederland beëindigde de uitgave. De Duitse bezettingswetgeving, die alle homokontakten strafbaar stelde, werd ook hier ingevoerd.

Na de "Bevrijding" gold artikel 248-Bis weer en bleven homo's onzichtbaar. Levensrecht verscheen opnieuw en daaruit groeide in december 1946 via "lezersbijeenkomsten" de vereniging die later "het COC" zou gaan heten. In het begin waren er betrekkelijk veel vrouwen bij het COC betrokken. Later veranderde dat. Verscheidene malen heeft de overheid overwogen om deze niet-erkende vereniging en

haar blad te verbieden. Het diskriminerende wetsartikel werd opnieuw herhaaldelijk het wapen tot een streng vervolgingsbeleid en politieterror, met name in de vijftiger jaren.

De vereniging groeide langzaam en bleef strijden tegen de gehate wet, die pas in 1971 -zestig jaar na de invoering- werd afgeschaft. Vele honderden mensen zijn erdoor in het ongeluk gestort. De spanningen van het dubbellevens waren voor velen te zwaar. Chantage kwam, evenals zelfmoord, veelvuldig voor.

NAAR BUITEN

Al in een vroeg stadium had de vereniging ook Schorer's taak als voorlichter over homoseksualiteit en bestrijder van vooroordelen en misvattingen overgenomen. Daarnaast begon ook de strijd om de vereniging juridisch erkend te krijgen. Pas in 1973 lukte dat, meer dan een kwart eeuw na de "Bevrijding" van 1945.

Het COC heeft in deze tijd geleerd te beïnvloeden en te "lobbyen". Naar de homo's en lesbiennes toe werden de middelen om hulp van velerlei aard te bieden geleidelijk verbeterd.

Aanvankelijk lag het accent sterk op onderlinge contactmogelijkheden en ontspanning binnenskamers, maar halverwege de zestiger jaren poogde men ook de ramen naar buiten te openen, onder andere door middel van het voortreffelijke Culturele Maandblad "Dialog". Dat de AKO-boekhandels de verkoop daarvan weigerden, is een illustratie van de sfeer in die jaren. Het zelfbeeld van homo's werd voor de oorlog en nog lange tijd erna sterk beïnvloed door de heteronormen: het zoeken naar de biologische oorzaken van homoseksualiteit, het ideaal van de vaste vriendschap als navolging van het huwelijk en het geloof in de geijkte man/vrouw rolverdeling.

VAN BUITENAF

Op het eind van de zestiger jaren werd het COC sterk beïnvloed door een aantal ontwikkelingen. Een tweetal sociologische onderzoeken brachten het patroon van homo-afkeer en -haat helder en gede-

tailleerd in kaart en leverden het fundament voor een gericht voorlichtingsbeleid.

Ook kwam er aan het licht dat er grote aantallen lesbische vrouwen en homo's getrouwd waren. Het COC wilde ook hun belangen behartigen.

Een andere ontwikkeling was dat vanuit de studentenbeweging de gedachte post vatte om te breken met het medisch-biologische model en de wereld te benaderen vanuit de stelling: "Ik ben homo en als dat een probleem is, is dat j ouw probleem!". Dat leidde tot een ingrijpende verjonging van het COC.

In die jaren groeide ook het zelfbewustzijn van vrouwen. Veel lesbiennes werden zich bewust van hun dubbele discriminatie: opgrond van hun homoseksualiteit en op grond van hun sekse. Ook de COC-mannen werden geconfronteerd met de idealen van het feminisme. Dit leidde tot vele spanningen; de vrouwen hebben een ware strijd moeten leveren om hun idee en enigszins te kunnen verwezelijken.

Onder invloed van de Rooie Flikkers in Nijmegen en Amsterdam kwam het COC wat los van de eigen vooroordelen tegen opvallend uiterlijk, gedrag en woordgebruik, een vrijheid die de hetero-jeugd zich allang eigen had gemaakt.

En het COC werd ervoor behoed dat de politiek van integratie (= geaccepteerd worden door en opgenomen in de omringende hetero-maatschappij) ontaardde in aanpassing aan die maatschappij.

Die integratiepolitiek bleek na tien jaar onwerbaar te zijn; de samenleving stond niet klaar om homoseksualiteit te aanvaarden als een deel van een rijk gevarieerd leven. Het COC had ook ontdekt dat, ondanks voorlichtingsgesprekken met inmiddels vele tienduizenden mensen uit alle lagen van de maatschappij, een mentaliteitsverandering zich maar uiterst langzaam voltrok.

WINST

Aanwijsbare winstpunten waren en zijn er wel.

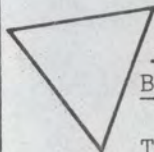
De meeste media geven al jaren geen uiterst negatieve oordelen meer over homoseksualiteit.

De overheden weten dat het COC er is en soms luisteren ze ernaar.

Er zijn nu grote aantallen sterke en bewuste vrouwen en mannen die weigeren onder het juk door te gaan van ontkenning van hun bestaan en de veroordeling van hun leefwijze en ontneming van hun rechten te accepteren.

Het COC van nu is een ander dan dat van vlak na de oorlog. Het is kleurrijker; afdelingen en groepen bepalen zelf hun activiteiten. De homowereld als geheel ziet er ook gevarieerder uit. Naast het COC is er een breed scala aan groepen en groepjes homoseksuele vrouwen en mannen ontstaan. Groepen met speciale doelstellingen (de vakbond attent maken op homo-onderdrukking) of een bepaalde organisatiegrond (Surinaamse lesbische vrouwen) of een bepaalde activiteit (een film maken).

Al deze groepen zijn elkaars bondgenoten en vaak komt men elkaar weer tegen in COC-verband. Wordt  ok lid van dat COC!

BISEKSUALITEIT No. 4

Tekst: Bep Ruting

Ze zeggen tegen mij, dat het niet kan,
Dat ik moet kiezen....

Maar ik wil allebei, vrouw en man,
Niets te verliezen,

Want zo ben ik mijzelf:

Ik doe het niet voor minder,
ik wil niet maar de helft.

Die weg is mij te smalletjes,
Ik eet liever van twee walletjes.

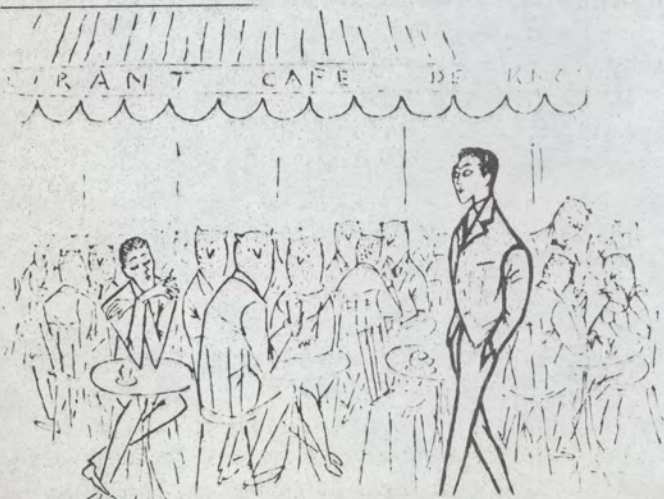
Ik zal zorgen dat het kan,
ik zal maken dat het kan
En dan en dan en dan

Zal ik leven met een man,
zal ik leven met een vrouw,
Van wie ik allebei hou!

'T is een uitgemaakte zaak,
mijn keus is gemaakt,

Al lukt het me niet 1,2,3,

Ik ben en blijf met mijn hele lijf:
LIEVER BI!

Ze zeggen tegen mij:
 Je hebt nu toch een vriend,
 Zou je niet gaan trouwen?
 Denk aan de maatschappij,
 Je wilt toch ook een kind,
 Wat moet je nu nog met vrouwen?
 Maar ik zeg: Hou je kop!
 Ik ben geen hetero, hou met die vieze
 praatjes op.
 Ik jaag familie op de kast,
 Want ik ben en blijf onaangepast:

Ik zal zorgen.....LIEVER BI!

Ze zeggen tegen mij:
 Wat moet je met een vent?
 Hoe kan je daar mee vrijen?
 Je hoort er toch niet bij,
 als jij niet lesbies bent,
 Wij sluiten onze d(r)ijen....
 Dit is mijn vorm van verzet:
 Ik voer de vrouwenstrijd niet slechts
 opstraat, maar ook in bed.
 Ik wil geen pijn vermijden,
 Maar ik blijf er tegen strijden:

Ik zal zorgen.....LIEVER BI!

Het wordt nu wel eens tijd,
 dat ik me niet meer schaam,
 Wij zijn met velen.
 En dit is onze strijd: wij zijn niet
 monogaam,
 Wij zijn bi-seksuelen.
 En dat is onze keus.
 Neem biseksualiteit nu eindelijk serieus.
 Niet homo en niet hetero,
 Ik vind het ook veel beter zo:

Ik zal zorgen.....LIEVER BI!

worden opgenomen in het voorstel voor
 een Wet Gelijke Behandeling.
 Het COC wijst een wet, waarin die ont-
 snappingsmogelijkheid is opgenomen, met
 kracht van de hand. Beter geen wet dan
 een wet die discriminatie rechtvaardigt.

Het is onbestaanbaar dat het CDA een der-
 gelijke resolutie zou aannemen met be-
 trekking tot een andere gediscrimineerde
 bevolkingsgroep. Daaruit blijkt de
 geringschatting van het CDA voor homo-
 seksuele mannen en vrouwen.

De godsdienstige groeperingen, die het
 CDA met de resolutie hoopt te ontzien,
 mijden angstvallig een reële confronta-
 tie met homoseksuele mannen en vrouwen.
 Zo menen zij het zich te kunnen veroor-
 loven om over homoseksualiteit te kunnen
 blijven spreken als over iets, waar op
 duizenden jaren geleden door een aantal
 tragisch aan hun einde gekomen mannen
 patent zou zijn aangevraagd.

Uitermate bedenkelijk is, dat het CDA
 met de resolutie het beginsel heeft
 aanvaard, dat rechtsregels dienen te
 wijken voor het argument van godsdienst-
 tige opvattingen en gevoelens. Een
 dergelijke oprekking van het grondrecht
 van godsdienstvrijheid betekent een
 gevaarlijke aanval op onze rechtsorde.

GAY BAR CLUB

Les Amis

Stalbergweg 19
 VENLO

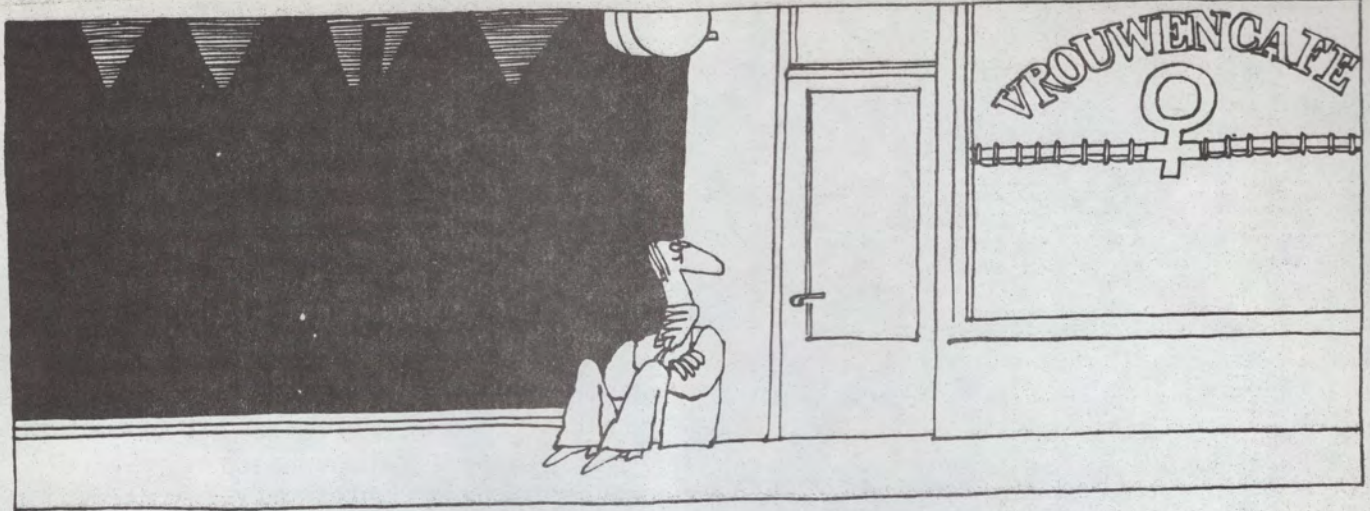
Open v.a. 20.00 uur
 's maandags
 gesloten
 's zondags
 v.a. 16.00 uur
 Uw gastheer
 HUB en FRED

PERSBERICHT

COC: CDA-resolutie onaanvaardbaar.

De CDA-resolutie over "homofilie" is
 onaanvaardbaar. De resolutie betekent
 een fundamentele aantasting van het
 non-discriminatiebeginsel, dat is vast-
 gelegd in artikel 1 van de Grondwet en
 internationale verdragen.

Nu het CDA deze resolutie heeft aanvaard
 dreigt het gevaar dat de door het CDA
 verlangde ontsnappingsmogelijkheid zal

VANAF 13 FEBRUARI IEDERE TWEDE WOENSDAG VAN DE MAAND IS ER WEER

truujekefee vrouwenkafee

EN WEL IN JULLIE EIGEN COC

IEDERE TWEDE WOENSDAG VAN DE MAAND VANAF 20:30U

We willen jullie aandacht vestigen op de
LANDELIJKE WERKGROEP VROUWEN TRAININGEN.

Sinds enkele jaren is binnen het COC de Landelijke Werkgroep Vrouwen Trainingen actief.

Wat doet die werkgroep?

Ze organiseert en geeft verschillende soorten trainingen:

- voor vrouwen die praatgroepen (willen gaan) begeleiden;
- voor vrouwen die voorlichting (willen gaan) geven;
- een activiteitenweekend voor vrouwen in de afdelingen die een oogroep willen starten of gewoon meer willen weten over wat je met verschillende activiteiten binnen ooggroepen kunt doen;
- een introweekend voor vrouwen die zich bezighouden met de introductie van nieuwe vrouwen op soos-avonden etc.;
- een spelweekend: een training over wat je met spel kunt doen binnen de afdeling of oogroep.

Nieuwe trainingen die de groep gaat geven zijn:

- een aktieweekend: een training over het hoe en wat van aktievoeren!
- een konsultweekend: een training over het voeren van konsultgesprekken.

Een nieuw plan dat de LWVT heeft, is het organiseren van weekends voor vrouwen die al langere tijd actief zijn binnen het COC; dat zullen waarschijnlijk week-

ends zijn rond een bepaald thema, bv. lesbies moederschap.

Vrouwengroepen binnen de afdelingen kunnen ook vragen om een training van de LWVT, bv. begeleiding bij het oplossen van problemen binnen een oogroep of bij het opstarten van een oogroep etc. Ook kunnen oogroepen thema's voorstellen voor weekends.

Wil je meedoen?

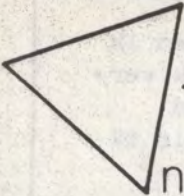
De trainingen worden aangekondigd in o.a. Sek-plus, en op affiches die de kontaktoog van de oogroepen worden toegestuurd. Een groot deel van de kosten van de trainingen worden gesubsidieerd door WVC; daarom betaal je als lid van het COC slechts f10,- voor etenskosten; de reiskosten kun je deklarereren bij oogroep of afdeling.

Uitbreiding van de werkgroep.

De LWVT bestaat uit 5 vrouwen: 4 vrijwilligsters en een stafkracht van het COC. De werkgroep kan echter nog enkele "nieuwe vrouwen" gebruiken - liefst vrouwen die ervaring hebben met het begeleiden van groepen, en actief (geweest) in de afdeling of oogroep. De werkgroep vergadert 1 maal per 2 maanden in Utrecht. Heb je zin om mee te werken binnen de LWVT neem dan contact op.

Voor informatie over de LWVT en over de trainingen kun je bellen naar Maris, tel. 030-446123.

niets dan weg uit venlo

door: Matthieu Joosten

Eric is al weer enige tijd weg uit Venlo. Gevlucht naar de grote universiteitsstad, gevlucht naar een voor hem, als homoseksueel milder klimaat.

We zitten op z'n kamer met links en rechts boeken, een Rietveld-achtige tafel en verder veel wit en strakke lijnen. Eric spreekt snel, lacht veel en laat als het even kan Valery Lagrange met haar gekte uit de boxen knetteren. Gekoeld bier in de dakgoot, vreemde geluiden van de burens en de open glimlacht van Eric. Het interview over thuis, school, universiteit en porno kan beginnen.

COMING OUT

Matthieu: Je bent nu 22 jaar, studerende te Nijmegen en flikker. Eerst terug in de geschiedenis en tevens een klassieke vraag: wanneer en hoe kwam je 'er'achter?

Eric: Op mijn twaalfde kwam ik er achter dat ik andere gevoelens had. Ik zat toen op de zesde klas van de lagere school, en had geen naam voor die andere gevoelens.

Wel heb ik op een gegeven moment aan mijn onderwijzeres gevraagd wat 'homo' betekende. Ze antwoordde toen zeer gevat "dat zijn twee mannen die van elkaar houden", en de rest van de klas natuurlijk lachen; ook vroeg ik wat 'hoer' betekende. Hierop antwoordde ze heel slim "een vrouw die van meerdere mannen houdt". Mijn ouders wilden namelijk nooit vertellen wat hoer of homo betekende.

Pas op de brugklas van de middelbare school, het Thomascollege in Venlo, kreeg ik duidelijk sexuele gevoelens en toen wist ik al vrij snel dat het homofilie of homosexualiteit heette. Dat heb ik nog allemaal opgezocht in verschillende encyclopedieën. Soms schrok ik daar hevig omdat daar op een wetenschappelijke manier alle vooroordelen die er bestonden en bestaan over homosexualiteit werden bevestigd. Daar stond veel te lezen over zenuwziekten en krankzinnige vaders enzo. Ook dat je dan als man zijnde erg vrouwelijk zou zijn.

Matthieu: Was je dat toen ook?

Eric: Ik zelf vond van niet, maar een

meisje heeft daar wel eens opgewezen. Ik kreeg daar een behoorlijk minderwaardigheidscomplex van. En dat werd nog erger gezien de hoogte van mijn stem, een sopraanstem, die pas op m'n zestiende brak.

In die tijd was ik ook heel wantrouwend tegenover iedereen want ze konden 'het' misschien bij mij ontdekken.

'MENSEN VAN NU'

Mijn ouders vonden het moeilijk voorlichting te geven en daarom hadden ze maar een abonnement op het blad 'Mensen van Nu' genomen en lieten dat zogenaamd achteloos rondslingeren. Ook kreeg ik een boekje over sexuele voorlichting waar heel summier ook iets over homofilie stond te lezen. Maar al die literatuur bood mij nauwelijks identificatiemogelijkheden; het enigste wat ik telkens kon zeggen was "ja, maar zó ben ik niet!".

Maar goed, ik had bepaalde behoeften en gevoelens en daarom ben ik wel eens op zaterdag middagen in de Venlose binnenstad gaan rondlopen om een homo te ontmoeten, zuiver met oogcontacten, met blikken.

Dus rondkijken naar mannen die mij langer aankeken dan gebruikelijk is tussen mannen. Zo heb ik een aantal achtervolgingsscènes meegemaakt maar was op het laatst toch te bang en kwam er niets van. Het waren trouwens vaak homoseksuele mannen waar je 'het' helemaal niet aan kon zien, maar waarvan je toch duidelijk merkte dat ze duidelijk in jou geïnteresseerd waren.

Als ik op zoek ging naar homo's in de binnenstad dan zocht ik naar duidelijke homo's, dat wil zeggen naar min of meer verwijfde kerels, precies zoals ik het uit de boeken geleerd had. Maar tegelijkertijd stotten die mij juist erg af.

Ook ben ik wel eens naar de maasoever gegaan, daar had ik allemaal fantasieën over ...

Matthieu: Sexuele?

Eric: Ja, zuiver sexuele.

Bij de Maas heb ik toen mijn eerste sexuele ervaring gehad. Toen ben ik min of meer verkracht geworden door een Turk, met alle respect verder voor gastarbeiders. Zelf was ik niet

klaargekomen natuurlijk en vond het allemaal afschuwelijk. Toen ben ik ook weken van de kaart geweest; het ergste was dat ik het aan niemand kon vertellen.

De eerste eigen seksuele ervaring heb ik opgedaan toen ik veertien was. Op de wc's op het station ontdekte ik spreuken en verlangens die duidelijk van homo's afkomstig waren, een soort advertentie-rubriek op wc-deuren. En ik zag ook mannen daar rondlopen die kwamen voor wat anders dan waarvoor wc's in eerste instantie worden gemaakt. Ze kwamen kortom niet voor hun normale behoeften, maar voor hun seksuele behoeften, ... uh, ...tja, dat zijn natuurlijk ook normale behoeften, maar goed, ze kwamen daar voor de sex. En ik dus ook. Daar ben ik voor het eerst klaar gekomen door iemand anders.

Ik had me voor die tijd nooit afgetrokken, had alleen altijd natte dromen.

Dat klaarkomen voor de eerst keer was voor mij een hele gekke gewaarwording: bij het klaarkomen duizelig enzo. Maar geenzondebesef, ik vond het gewoon erg lekker.

Vanaf dat gebeuren brak een hele nieuwe periode aan in mijn leven: ik kreeg een onstilbare honger naar stationstoiletten. Het aanvankelijke genot sloeg echter later om in depressieve gevoelens en gevoelens van eenzaamheid. Ik had alleen maar seksuele contacten met die mannen daar, terwijl ik ook behoefte kreeg aan warmte en geborgenheid. Die mannen waren trouwens ook helemaal niet mijn type. Hetzelfde gebeurde toen ik naar een plaatselijke nichtenkit ging, Les Amis: kerels die toch uiteindelijk met je naar bed wilden gaan en verder niets. Dat vond ik heel frustrerend. Van de andere kant wás ik eigenlijk ook best wel seksueel gericht. Dus de seksuele contacten vond ik ook wel fijn, maar daarna hield je er zo'n gefrustreerd gevoel van over. Weer eenzaam en verlaten en niemand om over mijn homo-seksueel-zijn te praten. Die eenzaamheid probeerde ik wel te compenseren door sex, maar daarna voelde je je nóg eenzamer.

Ik kende jammer genoeg niet één jongen die hetzelfde voelde als ik en waarmee over dit soort gebeurtenissen viel te praten. Soms dacht ik dat ik ook wel erg vroeg met mijn homosexualiteit bezig was, en daardoor ging ik weer aan mijzelf twijfelen.

Zo van "ben ik nou homofiel, of ben ik het nou niet?". Anderzijds wist ik verdomd goed dát ik die gevoelens had maar er was niemand homofiel zoals ik homofiel was.

THUIS

Matthieu: Je was - neem ik aan - niet alleen op pisbakken. Je zat op school en woonde nog thuis. Je ouders hadden moeite om seksuele voorlichting te geven, wilden niet vertellen wat 'hoer' of 'homo' betekende ...

Eric: Wacht-us effe, dat laatste klopt niet helemaal. Ik herinner me nog goed dat toen ik met twee vrienden van mij op tienertoer naar Amsterdam ging, op m'n veertiende, mijn moeder waarschuwde voor al die hom's in die grote stad en zei ook nog "laat je niet verleiden", terwijl ik toen zèlf al duidelijke homoseksuele gevoelens had. Met die waarschuwing voor al die homo's in Amsterdam werd die trip natuurlijk nog veel aantrekkelijker, spannender voor me.

Matthieu: Hoe ging dat verborgen houden van je homosexualiteit tegenover je ouders?

Eric: Nou, de situatie bij ons thuis was zodanig dat ik het niet kon vertellen: er waren al veel problemen en dát er dan nog bij, ... , nee dat zou teveel zijn geweest. De sfeer was dus zeker niet goed voor een 'coming out'.

Matthieu: Hoe zijn ze 'het' te weten gekomen?

Eric: Op een hele lullige manier.

Op m'n vijftiende ben ik gaan praten met een maatschappelijk werker, ik zat toen erg diep in de put. Die maatschappelijk werker heeft met toen doorgestuurd naar een andere die zèlf homoseksueel was. Dat vond en vind ik an sich hele goede zaak; een homo kan zich veel en veel beter inleven in de problemen die een andere homo ondervindt bij de 'coming out'.

Die maatschappelijk werker, die homoseksueel was, kon me ook niet veel verder helpen en zei dat ik eerst meer ervaring moest hebben.

Hij heeft me een adres gegeven van een jongen uit Sittard. Later bleek dat hij dat adres uit een sexblaadje had. Nietsvermoedend ben ik met die jongen gaan corresponderen. Hij - die jongen - vroeg mijn maten, gewicht, kleur haar, kleur ogen, een pasfoto en hijzelf was - naar zijn schrijven - heel knap én

ik kreeg alvast een kusje op m'n lul. Daar stond ik dus wel even van te kijken. Op die brief heb ik vrij mild gereageerd. Gezien de vele complexen die ik had over mijn uiterlijk durfde ik me niet als knap te omschrijven en voegde dus ook geen pasfoto bij. Twee brieven later zouden we elkaar ontmoeten, herkenbaar door een handdoek onder de arm op het station in Sittard. En daar stond-ie: lelijk en heel verwijfd - waar ik toen erg veel moeite mee had. "Jeetje, waar ben ik aan begonnen?", dacht ik, maar natuurlijk kon ik niet meer terug, hij had me al gezien.

Bij hem thuis hong een heel grimmige sfeer, zijn broers reageerden ook heel vijandig. Die jongen zelf wilde zo snel mogelijk met mij 'in de koffer' liggen. Maar boven op z'n slaapkamer kon ik niet met hem vrijen - want was zo gespannen als een strijkplank. Na die mislukte vrijpartij - ik wilde niet en zei hem dat ook - ben ik weggegaan met het idee om hem nooit meer te zien, hij bleef echter heel anankeljk en schreef een paar dagen later weer een brief. Echt zo'n kitsch-brief, je weet wel, zo van: snikkend op z'n bed gevallen toen ik was weggegaan en hij had het gevoel dat hij mij nooit meer terug zou zien.

Dat laatste heb ik hem toen ook geschreven. Toen begon hij te bellen naar ons thuis en heeft-ie op een gegeven moment tegen m'n ouders gezegd dat ik een geile flikker was - hij was toen erg kwaad op mij.

Mijn moeder reageerde heel geschokt; dacht dat ik terecht was gekomen tussen vieze flikkers en verleiders. Dubbel geschokt dus.

Matthieu: Hoe reageerde jouw vader?

Eric: Die geloofde het gewoonweg niet, of ... wilde het niet geloven. Meer heeft hij ook niet gezegd. Door dit voorval werd de toch al moeilijke situatie thuis nóg veel slechter.

THOMASCOLLEGE

Matthieu: Nu weer de school; je zat al op de vierde of vijfde klas, hoe ging het daar?

Eric: Tja, dat avontuur met die jongen uit Sittard en de nasleep thuis was niet erg bevorderlijk voor een goed vertrouwen in de medemens, ik was dus bepaald wantrouwend, en deed dus alles om te voorkomen dat maar enig 'verdacht' naar mijn richting zou kunnen ontstaan, trok me dus ook heel erg terug, was introvert.

Matthieu: Dat in tegenstelling tot nu ...
Eric (lacht): Ja, inderdaad, sinds ik in Nijmegen ben, ben ik veel opener geworden.

Matthieu: Maar op het Thomascollege, wat deed je als er een smerige mop werd verteld over flikkers of potten, Hard meelachen?

Eric: Inderdaad, en dat was ook heel pijnlijk. Lachen, terwijl je inwendig moet huilen, en zo is bijna m'n hele middelbareschooltijd geweest; tot aan het eindexamen kun je dat doortrekken.
Matthieu: En op fuiven; iedereen gaat klitten in de vorm van heteropaartjes en dan móet je wel, hoe ging dát?

Eric: Nou ja, de meisjes kwamen op me af, dus dat bespaarde me de weg naar ze toe. Maar ze ontdekten allemaal snel genoeg dat ik erg gesloten was en dus liep het telkens weer stuk.

Matthieu: Zeiden die nooit "wat ben je gesloten?"

Eric: Nee, die wisten niet precies wat er aan de hand was, ze vonden me gewoon vreemd, onbeholpen op een komische manier.

Matthieu: En carnaval - weer hetzelfde: je móet met 'n meisje optrekken, gedwongen heteroseksualiteit dus.

Eric: Ja, afschuwelijk. Ik heb ook heel wat keren komedie moeten spelen, dus dat ik een meisje had, of een meisje 'gepakt' had, terwijl ik eigenlijk in het park met een jongen of man gevreëen had. Heel dubbel dus.

Matthieu: heb je nooit op school gezocht naar een jongen?

Eric: Neen, daar was ik veel te bang voor. Of nu zou ik zeggen dat ik veel te laf was, maar toen kón ik niet anders, was gewoonweg geblokkeerd, ook door de situatie thuis.

Samenvattend kan ik zeggen dat ik die tijd erg ongelukkig was; sex was toen alleen maar een uitlaapklep waar ik onvoldoende emotionaliteit mee kon uiten.
Matthieu: Wel eens schuldgevoelens gehad toen?

Eric (luid): Ja! Maar nu redeneer ik: gezien de omstandigheden toen had ik niet anders gekund, ik voel me nu ook niet vies daardoor.

WEG UIT VENLO!

Matthieu: Achteraf, je middelbareschooltijd, je medeleerlingen, heb je daar-tussen nog andere homoseksuele jongens of meisjes ontdekt? Tenslotte gaat het om zo'n slordige 10%!

Eric: Nou tijdens die periode dúrfde ik daar niet aan te denken. Dat klinkt mis-

Koffiebar
't Waermenke
Bolwaterstraat 22
5911 GC VENLO

OPLOSSING van Puzzel Nr. 18

K O N I N G . K W I N K E L A G
E P I L E R E N . D O L T A P S E
I N S I G N E . D U O . A A R D E
Z A R A T H R I O . E M I N E N T E
E M I S A R I O . E M I N E N T E
R E B U S . P A S . R U N D . O D E
A L B U M . O D Y S S E E . K O L
S I E R A . A D L A K T O S E W
I C O O N . D E L T A . I C E . K K E
N O V A . I E R . A Z A Z E L . E E
P L E G E N . O B A T . E A G L E E
A L N E R T . S E N I G . A R L S T
R A I D . D O C H . K O R N U I T T
E P S O M . K A L E B . I N E P T
L S . T E T E R . S R . S M A L S

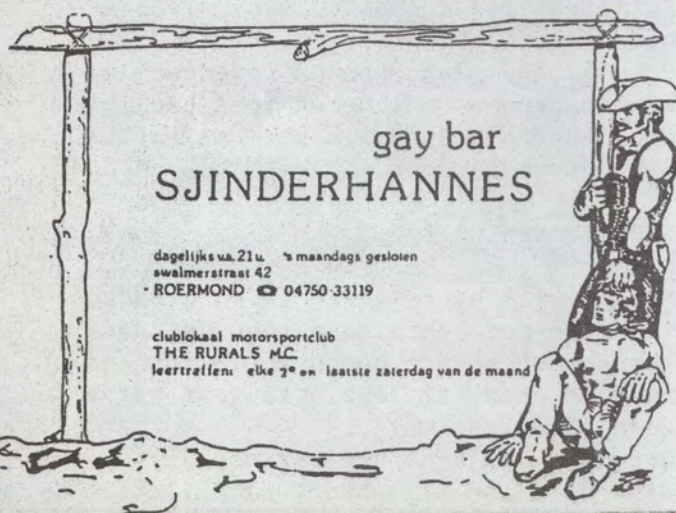
DAGELIJKS GEOPEND vanaf 21 uur dinsdag gesloten

zwembad 30°
jet streamer
stoombad
finse sauna
zonnedak
bar
petit restaurant
solarium

gay saunaclub

THE PLUNGE

Dagelijks van af 13.00 uur
Elke vrijdag en zaterdag
nachtsauna
tel. 04750-33119

gay bar
SJINDERHANNES

dagelijks va. 21u 's maandags gesloten
swalmerstraat 42
- ROERMOND ☎ 04750-33119

clublokaal motorsportclub
THE RURALS MC
leertreffens: elke 2^e en laatste zaterdag van de maand

KOFFIE-CORNER

«FLORENSKE»

DAGELIJKS GEOPEND van 11 tot 23 uur

SWALMERSTRAAT 40 ROERMOND tel: 04750-33119

schien wel erg maf, maar het was toch zo. In het eindexamenjaar heb ik wel van twee jongens het vermoeden gehad, en eentje daarvan heb ik wel eens in Les Amis gezien. Die durfde mij dus prompt niet meer aan te kijken - werd zelfs panisch als hij me zag.

Matthieu: heb je niet geprobeerd met hem in contact te komen?

Eric: Nee, de laatste twee jaren op het Thomascollege heb ik écht af zitten tellen. Ik wilde zo snel als mogelijk wég uit Venlo, verder studeren buiten Venlo.

WEER THUIS

Matthieu: Weer terug naar thuis. Je moeder wist 'het' en zo ook je vader die reageerden beiden niet bepaald positief..

Eric: Mijn vader had nog gezegd dat hij vroeger, op mijn leeftijd, ook wel zo'n gevoelens ahd gehad, maar later waren die vanzelf weggegaan. Mijn moeder reageerde heel emotioneel, begon ook te huilen en ontkende het ook in eerste instantie.

Matthieu: Heb je nog met d'r over gesproken?

Eric: Ja, maar dat ging heel moeilijk. En daarna, (zucht diep) het bekende verhaal van "waar heb ik een fout gemaakt waar ben ik fout geweest in de opvoeding enzo".

Matthieu: En wat zei jij toen? Verkeerd eten?

Eric: Nee, verder heb ik toen er niet veel over gesproken, was toen erg passief, of ... het interesseerde me allemaal niets meer, was teneergeslagen, inert.

Mijn moeder is er ook echt ziek van geworden, overspannen geweest. Daardoor kreeg ik weer nóg zwaardere schuldgevoelens en ga zo maar door.

Ze had ook veel vooroordelen, streng katholieke opvoeding, weet-je-wel, en in de tijd dat zij is opgevoed was er in de kranten alleen maar negatieve berichtgeving over homofielen, altijd in verband met criminaliteit, lustmoorden. Dus die vooroordelen neem ik haar niet zo kwalijk, maar het is niet bepaald bevorderlijk voor een goed klimaat thuis.

Nú is ze eigenlijk min of meer dankbaar dat ik homo ben in de zin van dat ze er een ruimer blik door gekregen heeft; maar niet alleen op homosexualiteit, maar ook op allerlei andere terreinen.

Matthieu: Haal een homo in huis?

Eric: Wat dat betreft wel, ja.

UNIVERSITEIT

Matthieu: Hoe gaat het op de universiteit, dat eilandje intellectuelen, of wat daarvoor door moet gaan? Hoe staat het daar met de tolerantie?

Eric: Tja, dat valt daar soms ook vies tegen, er is ook daar veel schijntolerantie. Mensen die even afschuwelijke denkbelden hebben over homoseksuele mannen en vrouwen als mensen die ik uit Venlo ken. De een is schijntolerant, den ander geeft gewoon direct een kaakslag. En in dat geval heb ik liever een kaakslag, da's eerlijker, dan die schijntolerantie. Die schijntolerante studenten doen het natuurlijk met mooie woorden.

Verder ken ik een andere jongen op de universiteit van mijn studie die ook homoseksueel is, maar het niemand wil laten merken. Met hem heb ik ook een relatie gehad maar die liep stuk met name omdat hij mij toen - een paar jaar geleden - al zelfs te radicaal vond. Ik vertelde toen namelijk tegen verschillende mensen uit mijn omgeving over mijn homosexualiteit en daar kon hij niet tegen. Dat vond ik wel erg triest, vooral in zo'n omgeving waar het toch hoe dan ook vrijer is.

RELATIES EN OORLOGEN

Eric: Ik geloof niet in monogamie, maar ook niet dat je met Jan en Al-leman in bed kunt duiken, of zoveel vrijheid hebt dat je niet meer aan die ander hoeft te denken.

Matthieu: Wat is jouw ideaal dan?

Eric: Nou, momenteel verlang ik niet zo naar een vriend. ik heb al meer dan genoeg aan mezelf, en genoeg mensen om me heen. Ik streef natuurlijk wel naar een fijne vriend waarbij het op alle niveau's klikt en dat kan dan op verschillende manieren ingevuld worden, maar monogamie is in ieder geval niet mijn ideaal. Er moet genoeg vrijheid over en weer zijn.

Matthieu: Dat zegt nou bijna iedereen, maar juist op het punt van monogamie in relatie tot seksuele vrijheden gaan heel wat relaties stuk en daarvoor hoef ik alleen maar naar mezelf te kijken, of naar anderen.

Dus ik geloof niet zozeer in mooie woorden als vrijheid/blijheid.

Eric: Ja, ik denk dat je vooral eerlijk moet zijn. het is ook heel moeilijk.

Het mooiste is natuurlijk om in een tedere oorlog met elkaar te leven.

Relaties brengen per definitie spanningen positieve en negatieve. Maar dat houdt de dynamiek erin ...

Matthieu: Of dynamiet?

Eric: Ja, anders wordt de relatie zo leeg zo rustig, zo vredig dat je uit gewoonte je leven met iemand deelt totdat je erbij inslaapt ...

ALPENSEX & PORNOGRAFIE

Matthieu: Ben je wel eens naar een porno-flim geweest?

Eric: Ja. De eerste hetero-porno-film zag ik toen ik 16 was. Het was in de hoerenbuurt van Antwerpen. Het was lachwekkend vanwege de thematiek: "Alpensex". Mannen jodelen, vrouwen op zoek naar 'edelweiss' en worden door de mannen besprongen. Op 't einde als beide partijen zijn klaargekomen vinden de vrouwen ook nog een edelweiss. En die Belgen maar hijgen!!

De eerste homofilm zag ik in Amsterdam toen ik achttien was. Weerzinwekkende en weergaloos geile ervaring tegelijkertijd. Ik had innerlijk tegenstrijdige gevoelens.

Matthieu: Ben je wel eens in een pornowinkel geweest?

Eric: Ik ben wel eens in een sexwinkel uit nieuwsgierigheid geweest, maar vrijwel alle homo-pornoboekjes met hun plaatjes en contactadvertenties kunnen me niet bekoren of prikkelen.

Contactadvertenties zie ik zelf niet zo zitten omdat ik genoeg mensen op een "natuurlijke manier" kan ontmoeten. Zonder dat je van beide kanten moet aanprijzen als een stuk vee; die advertenties vind ik kortom verwerpelijk.

Matthieu: Denk je dat er een verschil tussen hetero- en homo-porno is?

Eric: Ik denk dat er wel verschil is tussen homo- en hetero-porno. Feministen die beweren dat alle porno doortrokken is van rolpatronen en dus slecht is kan ik geen gelijk geven wat homo-porno betreft. Voor hetero-porno durf ik geen uitspraak te doen, ik heb alleen ervaring op het gebied van homo-porno.

In de homo-porno-films is duidelijk te zien dat de twee mannen tijdens de vrije afwisselend een actieve en passieve rol vervullen en dit werkt dus niet bepaald rolpatroonbevestigend. Ik praat dan even niet over SM-toestanden want daar zie je vaak wel weer een soort van rolpatroon die je in de hetero-porno

zou kunnen doortrekken. Bij hetero's is dan de man de meester vaak en de vrouw de slaaf.

SM vind ik verwerpelijk. Zou er eventueel in een gekke bui over kunnen fantaseren maar nooit in de praktijk brengen, ook niet uit nieuwsgierigheid omdat ik er nu eenmaal moeite mee heb iemand te zien lijden.

Matthieu: Is sex het zelfde als porno?

Eric: Voor verschillende mensen is sex helaas hetzelfde als porno, voor mij soms ook, dat wil zeggen als ik in een supergeile bui ben. Maar er komt bij sex veel meer kijken dan alleen puur genot zoals men het in porno-films en porno-boekjes te zien krijgt.

Sex wordt zoveel mooier als je voor iemand genegenheid koestert of beter nog van hem of haar houdt. Dan kun je je volgens mij pas helemaal wegzinken in de prachtige combinatie van tederheid en wellust. Hier spreek ik uit ervaring.

Matthieu: Moet porno bestreden worden?

Eric: Ik denk dat porno helaas in een enorme behoefte voorziet en ik ben er dus tegen om het te verbieden. Het zou ook alleen maar een averechts effect hebben want verboden porno is nóg aantrekkelijker en spannender. Ik kan me wel voorstellen dat je de porno-business wilt bestrijden; het gaat dan natuurlijk om die porno waar vaak vrouw en kind zuiver een lustobject zijn, dat vind ik walgelijk. maar zelfs het begrip 'lustobject' is voor mij heel dubbel. Ik denk dat het gewoon heerlijk is om zowel als vrouw als man een lustobject te kunnen zijn als je je er maar van bewust bent dat je nog veel meer te bieden hebt. Je prikkelende schoonheid is dan slechts een onderdeel van je totale persoonlijkheid. Jammer genoeg komt het in de praktijk er vaak op neer dat mensen zuiver of op de eerste plaats als lustobject benaderd worden en de porno-industrie stimuleert dit alleen maar.

Matthieu: Wat vind je van de volgende stelling "(homo)mannen zijn veel meer op sex gericht dan (homo)vrouwen"?

Eric: Vrouwen hebben volgens mij evenveel behoefte aan sex als mannen; mannen hebben echter van jongs af aan geleerd hun 'mannelijke' driften te uiten, terwijl meisjes in hun opvoeding geleerd wordt dat ze geduldig moeten wachten. Hun eigen sexuele behoeften kunnen alleen door de man bevredigd worden die dan als 't eenmaal zover is weer vaak alleen aan

zichzelf denkt. Mannen zijn duidelijker gericht op sex omdat ze gezien de opvoeding in deze maatschappij daartoe alle kansen krijgen. Let wel, ik wil de man niet excuseren. Maar ik ben ervan overtuigd dat vrouwen net zoveel erotische wensen en fantasieën hebben als mannen dus eigenlijk net zo sexueel zijn.

Madame Bovary, de sensuele vrouw uit de anti-romantische roman van Flaubert kijkt ons van de zijkant toe als de band stopt. De discussie over pornografie gaat evenwel onverstoord door...

Zo ook in de Tweede Kamer en in de rest van de maatschappij.

"ALS LIEFDE....."

Tekst: Herman van Veen

Ik zou wel van je willen houden
Maar 'k mag niet van de maatschappij
'T is goed, al had ik honderd vrouwen
Maar 't deugt niet als ik met jou vrij
Ik ben 'n man, jij bent 'n man
Ze zeggen ons dat dat niet kan
Daar wordt geen reden voor gegeven
Maar alles wat ik voor je voel, is echt
En heeft alleen als doel
Een stukje leven met je delen

Ik hou van jou
Van mens tot mens
Van mens tot man of vrouw
Dat is iets wat een lijf niet
tegenhoud
Zolang je elkaar vertrouwt

Dat ik hetzelfde voel voor vrouwen
Valt niet bij ieder in de smaak
Men zegt: "Je moet het daarbij houden"
Of: "Je maakt geen keus voor onze zaak"
Maar ik heb 't zelf niet bedacht
Dat is de weerwil van 't geslacht
Van mensen hou- 't is aangeboren
Stop ik gevoelens weg dan stik
Ik bijna in mezelf en ik
Voel er niks voor mezelf te smoren

Ik hou van jou
Van mens tot mens
Van mens tot man of vrouw
Dat is iets wat een lijf niet
tegenhoud
Zolang je elkaar maar vertrouwt

de ouce Mol

Boekhandel
Nieuwscentrum
Modern-Antikwariaat

Gespecialiseerd in:

- Literatuur

- Kunst

- Emancipatie

VAN BROECKHUYSENSTRAAT 34 NIJMEGEN
TELEFOON 080 221734
GIRO 2144343

collectief
[redacted] café
de [redacted]
klinker [redacted]

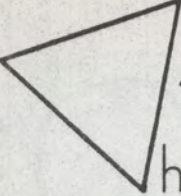
roersingel 18
Roermond.
04750-30007

AKTIVITEITEN IN DE "KLINKER"

13-01	kindermiddag
19-01	swingen met NEGA
27-01	de SMIEZEN (liedjes over "hedendaag levensgevoel")
09-02	BOP HALL en DAVE PEABODY muziek (aanbevolen)

karnavalsweek: karnavalsactiviteiten

Openingstijden:
ma/do: v.a. 19.00uur
vr/za: v.a. 14.00uur

het coc en anti-fascisme

DISCRIMINATIE

Iedereen maakt onderscheid tussen mensen: dik of dun, met of zonder bril, man of vrouw. Kwelijk wordt het wanneer we iemand een etiket opplakken, opgrond van een vooroordeel, en als we daar dan vervolgens ons gedrag op afstemmen, zo iemand anders gaan behandelen.

We zijn allemaal op een bepaalde manier opgevoed, in een zekere sfeer of een zeker milieu. Daaraan zijn we gewend, daarin voelen we ons veilig. Dat is een van de redenen waarom we reageren op iemand die "anders" is dan wijzelf zijn. Blank zijn is blijkbaar normaal. En hetero zijn.

We groeien op met machtsverschillen en houden die in stand: ouders hebben meer macht dan kinderen, niet-gekleurde mensen hebben meer macht dan gekleurde mensen.

Dit zijn de basiselementen voor diskriminatie. Mensen onder aan de ladder zijn hier de dupe van, worden tot zondebok gemaakt: vrouwen, zwarte mensen, Turken, Marokkanen, joden, homo's.....

HET COC

Het COC is een vereniging die zich inzet tegen de diskriminatie van homoseksuele vrouwen en mannen en die strijdt voor emancipatie. We willen onze eigen manier van leven kiezen, zonder beperkingen die opgelegd worden door anderen. Een mensenrecht.

Het COC is een landelijke vereniging van mensen die individueel zonder onderscheid lid kunnen worden. Op papier staat dit mooi, maar is het nu werkelijk zo dat binnen het COC geen onderscheid tussen mensen wordt gemaakt?

EEN PAAR VOORBEELDEN

*Binnen het COC maakt het wel degelijk uit of je man of vrouw bent. Vrouwen voelen zich vaak niet serieus genomen en moeten knokken voor hun eigen plek.

*Als een groep joodse mensen binnen het COC probeert uit te leggen wat joods-zijn betekent, hebben anderen moeite met zo'n groep, die haar eigen identiteit wil behouden.

*Zwarte mensen voelen zich niet thuis binnen het COC, een vereniging van vrijwel uitsluitend niet-gekleurde mensen.

Zo zijn er talloze voorbeelden op te noemen.

Leden van het COC zijn geen bijzondere mensen. Ook wij maken onderscheid, delen in in hokjes en diskrimineren. De bovengenoemde voorbeelden maken dat wel duidelijk.

Maar er is meer. Het COC is een emancipatiebeweging. Als emancipatiebeweging zal het COC zich moeten inzetten in de strijd tegen het fascisme. Fascisten vinden immers dat de ene mens meer waard is dan de andere. Het COC moet een van de organisaties zijn die maatschappelijke processen waardoor mensen in hun rechten geschonden worden, blootleggen en aan de kaak stellen.

Het feit dat het COC een emancipatiebeweging is, moet zich weerspiegelen in de eigen organisatie en in de wijze waarop de leden met elkaar omgaan. Op dit gebied valt nog het nodige werk te verzetten.

WAT KUNNEN WE ALS COC DOEN?

Laten we in de eerste plaats bij onszelf beginnen. In hoeverre doen we zelf mee aan het onderdrukken van mensen op grond van het feit dat zij "anders" zijn dan wijzelf?

Hoe komt het dat vrouwen, ouderen, zwarte mensen zich vaak niet gewenst of niet serieus genomen voelen binnen het COC?

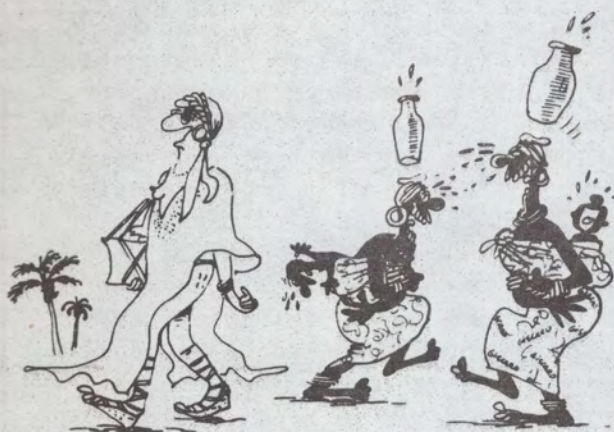
Groepen mensen organiseren zich apart: joodse vrouwen en mannen, (lesbiese) vrouwen, zwarte vrouwen en mannen. Niet alleen omdat ze zich misschien niet thuis voelen binnen het COC, maar ook omdat zij hun eigen strijd te voeren hebben en dat op hún manier willen doen.

Dat erkennen we van harte. En het spreekt

vanzelf dat het COC die groepen zo veel mogelijk ondersteunt. Niet alleen met woorden, maar ook met daden. Bijvoorbeeld door hen de mogelijkheid te geven in de COC-sociëteit bijeen te komen.

Maar het feit dat groepen mensen zich apart organiseren, ontslaat het COC helemaal niet van de plicht om rekening te houden met hun wensen en ideeën, gebruiken en gewoonten. We weten en erkennen inmiddels dat vrouwen soms andere verlangens, denkbeelden en werkwijzen hebben dan mannen. Laten we zorgen dat joodse of zwarte homoseksuelen niet net zo lang voor hún erkenning moeten vechten als de vrouwen hebben moeten doen.

Het COC zoekt met de apart georganiseerde groepen bondgenootschappen in de strijd tegen het fascisme. We kunnen informatie en ervaringen uitwisselen als dat gewenst is. We kunnen elkaar steunen als we ieder met onze eigen zaak bezig zijn. We kunnen samenwerken op de punten waar onze belangen elkaar raken. We kunnen ons aansluiten bij anti-fascisme-komités.

FASCISME EN HOMOSEKSUALITEIT

En laten we het niet vergeten: fascisme is de vijand van homoseksuele vrouwen en mannen. Nog steeds worden op of na de Dodenherdenking van 4 mei kransen die namens COC-afdelingen zijn neergelegd, verwijderd. Nog steeds wordt tijdens demonstraties geroepen dat "homo's vergast moeten worden". Ook daarom vecht het COC tegen fascisme. Ook daarom komt het COC in verzet tegen het feit dat in de Nederlandse samenleving anno 1985 mensen op grond van een bepaald

kenmerk (homoseksualiteit, vrouw-zijn,) huidskleur, culturele achtergrond) gediscrimineerd worden.

Strijd mee; wordt lid van het COC!

In Amsterdam Noord wordt een man in elkaar geslagen; hij overlijdt aan zijn verwondingen. Potenrammen is aan de orde van de dag.

In de politiek doet men moeilijk over gelijke behandeling. Lees maar wat het CDA daar onder verstaat: "gelijke behandeling is mooi, maar het bijzonder onderwijs en bijzondere instellingen (zoals b.v. ziekenhuizen) zouden het recht moeten blijven houden om homoseksuele en lesbische medewerkers te weren".

Zeker, de laatste jaren is er veel veranderd en verbeterd. Maar vooral door de strijd van onze kant! Die strijd moeten we voortzetten! Juist in een tijd waarin uitingen van onverschroomdheid niet meer van de voorpagina's weg te branden zijn!

HET COC IS NODIG, BLIJFT NODIG!

GOED DAT JE LID WORDT!

JA, IK WORD COC-LID EN KRIJG SEK + PINK-PEOPLE GRATIS

Voorletter(s):
.....

Naam:
.....

Straat:
.....

Postcode en woonplaats:
.....

Geboortedatum: M/V
.....

Handtekening:
.....

Ik betaal nog niet, maar wacht tot ik een acceptgirokaart krijg.

Kontributietarieven 1985 vanaf het 1e kw.

Bruto jaarinkomen:

-tot 20 jaar-	f 26,--
ink. tot f 24.000,--	f 47,--
ink. van f 24.000,-- tot f 29.000,--	f 75,--
ink. van f 29.000,-- tot f 38.000,--	f 114,--
ink. van f 38.000,-- tot f 52.000,--	f 152,--
ink. van f 52.000,-- en/of hoger	f 201,--

De inkomensgrenzen zijn als een indicatie bedoeld; het kiezen van een tarief blijft een vrijwillige aangelegenheid (met uitzondering van het jeugdtarief).

De bedragen zijn exclusief f 5,-- inschrijfgeld. (jeugdleden betalen géén inschrijfgeld).

POLITIEBEZOEK TEGELEN

Door: Jos Karis.

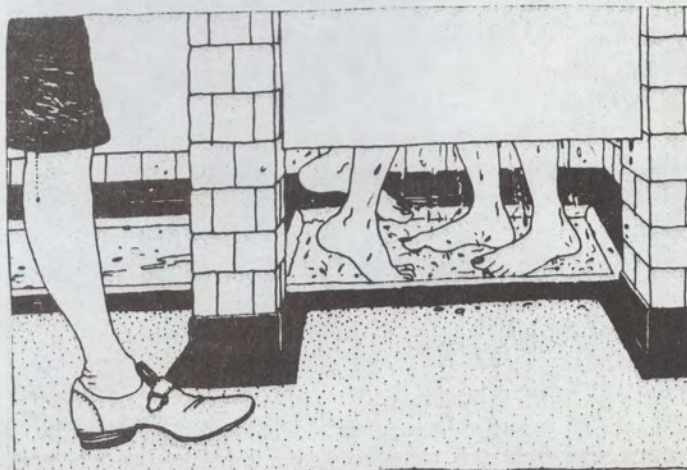
In de voorgaande Pink People was een stuk opgenomen over de politie van Venlo. Naar aanleiding van dat stuk is het COC uitgenodigd door de politie Tegelen. De uitnodiging hebben wij natuurlijk aangegrepen en een delegatie, waaronder Anita Hovens en Ed van Poorten is op bezoek gegaan. Uit het gesprek bleek dat ook de politie Tegelen weinig over het COC wist. De problematiek van agressie en diskriminatie zoals in Venlo was vrij onbekend in Tegelen. Er waren tot nu toe geen uitgesproken diskriminerende gevallen tegenover homoseksuelen gesignaleerd. De woordvoerder van de politie dhr. Marcus wilde graag weten of mensen uit Tegelen toch wel last hebben van agressie of diskriminatie e.d. Vandaar een oproep tot reacties.

Blijkt er toch iets te broeien dan kan er via het COC en de politie iets ondernomen worden.

Mochten er zich gevallen van agressie, potenrammerij voordoen in Tegelen dan kan er vertrouwelijk aangifte gedaan worden. De kontaktpersoon in Tegelen Gertie Jonkers is tijdens kantooruren meestal aanwezig. Ook zij was bij ons gesprek aanwezig.

Gerard Reve. Op weg naar het einde.
G.A. van Oorschot 1983 Amsterdam.
20ste druk (oorspronkelijke druk 1963)
p. 145 en 146.

"Veel, zeer veel is niets dan schijn geweest en pas nu, op de drempel van wat misschien een nieuw leven gaat worden, zie ik dit eindelijk in. Mijn hele leven heb ik gezocht naar verwantschap, mezelf dikwijls genoeg wijsgeemaakt dat er van zulke verwantschap sprake was, terwijl die er nooit, met geen enkel ander mens, of andere groep van mensen, geweest is, en er ook nooit zal zijn. Met kollegaas kan ik geen zinnig woord wisselen, en met het soort mensen dat men gevoelsgenoten pleegt te noemen is het nog erger -hoogmoed of Selbsthas spelen hierbij maar een geringe rol, geloof ik- want in hun gezelschap voel ik mij zelfs eenzamer dan wanneer ik alleen ben, niet omdat ze zijn zoals ze zijn, maar juist omdat ze maar gedeeltelijk zijn zoals ze zijn en bijna allen, zonder uitzondering, de Moed missen zich in te zetten voor datgene, dat zij beweren lief te hebben, alsook de moed om te vechten en er op los te rammen als het er op aankomt, inplaats van die anonimiteit te prefereren waarbij men doet of men tot een onderwereld behoort die zo spoedig mogelijk zou moeten worden uitgeroeid; wat een ellende, dat zonder geslachtsnaam zich voorstellen als "Rudi" of "Eddie", dat eeuwig geteem over de snit van een broek en "waar heb je dat gekocht", en nooit, nooit, godverdomme, één verstandig woord, of desnoods een onverstandig woord, over kunst, politiek, ethiek, religie. Altijd over eten, kleren, dansen op de club, de hoeveelheid drank die op dit of dat feest is uitgeschonken. En nooit mogen hun moeder, zuster, vader, kollegaas, al zijn ze zelf al in de veertig of vijftig en geen kwajongens meer en al zijn ze maatschappelijk onkwetsbaar, iets weten."

PUZZEL Nr. 19

Nu een doodgewone Doorloper

Horizontaal :

- 1 Broodzak - In orde - Zwaar letsel
- 2 Fr.Lidwoord - Klein paarderas uit Soemba - Bouwval
- 3 Trop.Amer. Plant - Dierengeluid - Poos - Verzinsel
- 4 Geest. Kracht - Ereis - Russ. Rivier - Lastdier
- 5 Deel van de lippen - Fr. Firma - Ik heb 't gevonden
- 6 Eng.Voegwoord - Voordat - Ontkenning - Grote Ever - Soort Verzekering
- 7 Fr.Lidwoord - Mattenmateriaal - Luiaard - Dierengeluid
- 8 Voorzetsel - Gode Lof - Kraan - Muntvoet - Geneesmiddel
- 9 Vlug - Blufferig - Voorzetsel - Lofdicht
- 10 Van verschillende vorm - Pers. Voorn.wrd. - Dageraadsgodin - Soortelijk gewicht
- 11 Te zijner tijd - Vrucht, pas lekker indien rot - Deel v/h oor - Ingewijde
- 12 Eikenschors - Openb.Ministerie - Onmeetb.Getal - Dierengeluid - Bijwoord
- 13 Rijksgrond - In orde - Voegwoord 't Geslacht bepalen - Fr.Soldaat
- 14 Familielid - Overdracht - Volgens de akten - Strook zeil -
- 15 Reigerkuif - Schuilhokje - Ingewand v. haring - Vergelijk
- 16 Koninkl.Marine - Wielerwedstrijd Overdreven Kerkganger - Uitroep van verwondering
- 17 Voortreffelijk - Zangnoot - En omstreken - Afgod

Vertikaal :

- 1 Darmspoeling - Pers. Vnw.- Stiekem
- 2 Borrel - Niet dichtbij - Gemelijk persoon - Pers. Vnw.
- 3 Teken van de Dierriem - Motor-races - Buitendijks land - Russ. rivier. 4 Bekende plant in weilanden - Berggeel - Klein inhouds-maatje
- 5 Zoon - Individualiteit - Interval - Zangnoot - Nikkel
- 6 Vanaf heden - Terugblik op het Verleden
- 7 Soort papegaai - Verlaten - Park met naaldbomen
- 8 Soort iep - Maanfase - Landbouw-gerei - Stoomschip - Plaats in W.-Duitsland

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
2																2
3																3
4																4
5																5
6																6
7																7
8																8
9																9
10																10
11																11
12																12
13																13
14																14
15																15
16																16
17	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

- 9 Peer-achtige vrucht - Jap.munt - Nadeel - Krantenjongen
- 10 Geleider van olifanten - Bloeiwijze - Buigzaam -
- 11 Waaronder - Heilige van koude dagen - Schuine strook - Zangnoot
- 12 En dergelijke - Uiting van berisping - Blaasinstrument - Tegen - Bokstern
- 13 Angstige Gebeurtenis - Duitse NV - Pagina - Ajuin
- 14 Sovjet-Unie - Vent - Pos.Electro -de - Kunstgoud
- 15 Afwezig - Grafsteen - Houding - Zwartsel
- 16 Eén in z'n soort - Jacht(als sport) - Weergalm
- 17 Hengelspoel - Talent - Eetbare ondergrondse paddestoel .

Veel genoeg ! Volgende keer eens wat anders ! Grootjes

Chris

VROUWENNETWERK VENLO BLERICK TEGELEN

Sinds kort bestaat er een samenwerkingsverband tussen de niet-traditionele vrouwengroepen in Venlo, Blerick en Tegelen.

Sekretariaat: Kaldenkerkerweg 46
5913 AG Venlo tel.: 077-49835

In de volgende uitgave van Pink People meer hierover!